

INSTYTUT TECHNIKI BUDOWLANEJ
PL 00-611 WARSZAWA, ul. Filtrowa 1, www.itb.pl

CZŁONEK EOTA i UEAtc

ANEKS Nr 2 DO KRAJOWEJ OCENY TECHNICZNEJ ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1

Do Krajowej Oceny Technicznej ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1, wydanej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie krajowych ocen technicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1968) przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, na wniosek:

KLIMAS Sp. z o.o.

ul. Wincentego Witosa 135/137, Kuźnica Kiedrzyńska, 42-233 Mykanów

stanowiącej pozytywną ocenę właściwości użytkowych poniższych wyrobów budowlanych do zamierzonego zastosowania:

**Łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10,
WK THERM-8, WK THERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8,
ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2
do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian
zewnętrznych budynków (ETICS)**

wprowadza się zmiany wyszczególnione na stronie 2 Aneksu.

DYREKTOR
Instytutu Techniki Budowlanej

dr inż. Robert Geryło

Warszawa, 12 grudnia 2022 r.

1. W p. 1 Krajowej Oceny Technicznej ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1, akapit 1 zmienia się z:

„Przedmiotem niniejszej Krajowej Oceny Technicznej są łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2 do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian zewnętrznych budynków (ETICS), produkowane przez Klimas Sp. z o.o., ul. Wincentego Witosa 135/137, Kuźnica Kiedrzyńska, 42-233 Mykanów, w zakładach produkcyjnych Wkręt-met sp. z o.o. sp. komandytowa w Polsce.”,

na:

„Przedmiotem niniejszej Krajowej Oceny Technicznej są łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2 do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian zewnętrznych budynków (ETICS), produkowane przez Klimas Sp. z o.o., ul. Wincentego Witosa 135/137, Kuźnica Kiedrzyńska, 42-233 Mykanów, w zakładach produkcyjnych w Polsce.”

KONIEC

INSTYTUT TECHNIKI BUDOWLANEJ
PL 00-611 WARSZAWA, ul. Filtrowa 1, www.itb.pl

CZŁONEK EOTA i UEAtc

ANEKS Nr 1 DO KRAJOWEJ OCENY TECHNICZNEJ ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1

Do Krajowej Oceny Technicznej ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1, wydanej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie krajowych ocen technicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1968) przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, na wniosek:

KLIMAS Sp. z o.o.
ul. Wincentego Witosa 135/137, Kuźnica Kiedrzyńska, 42-233 Mykanów

stanowiącej pozytywną ocenę właściwości użytkowych poniższych wyrobów budowlanych do zamierzonego zastosowania:

**Łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10,
WK THERM-8, WK THERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8,
ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2
do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian
zewnętrznych budynków (ETICS)**

wprowadza się zmiany wyszczególnione na stronie 2 Aneksu.

DYREKTOR
Instytutu Techniki Budowlanej

dr inż. Robert Geryło

Warszawa, 27 czerwca 2022 r.

1. W p. 1 Krajowej Oceny Technicznej ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1, akapit 1 zmienia się z:

„Przedmiotem niniejszej Krajowej Oceny Technicznej są łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2 do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian zewnętrznych budynków (ETICS), produkowane przez Klimas Sp. z o.o., ul. Wincentego Witosa 135/137, 42-233 Mykanów, w zakładzie produkcyjnym w Polsce.”,

na:

„Przedmiotem niniejszej Krajowej Oceny Technicznej są łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2 do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian zewnętrznych budynków (ETICS), produkowane przez Klimas Sp. z o.o., ul. Wincentego Witosa 135/137, Kuźnica Kiedrzyńska, 42-233 Mykanów, w zakładach produkcyjnych Wkręt-met sp. z o.o. sp. komandytowa w Polsce.”.

KONIEC

INSTYTUT TECHNIKI BUDOWLANEJ
PL 00-611 WARSZAWA, ul. Filtrowa 1, www.itb.pl

CZŁONEK EOTA i UEAtc

KRAJOWA OCENA TECHNICZNA ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1

Niniejsza Krajowa Ocena Techniczna została wydana zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie krajowych ocen technicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1968) przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, na wniosek:

Klimas Sp. z o.o.
ul. Wincentego Witosa 135/137, Kuźnica Kiedrzyńska, 42-233 Mykanów

Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1 stanowi pozytywną ocenę właściwości użytkowych poniższych wyrobów budowlanych do zamierzonego zastosowania:

**Łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10,
WK THERM-8, WK THERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8,
ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2
do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian
zewnętrznych budynków (ETICS)**

Data ważności Krajowej Oceny Technicznej:

9 czerwca 2026 r.

DYREKTOR
Instytutu Techniki Budowlanej

dr inż. Robert Geryło

Warszawa, 9 czerwca 2021 r.

Instytut Techniki Budowlanej

ul. Filtrowa 1, 00-611 Warszawa

tel.: 22 825 04 71; NIP: 525 000 93 58; KRS: 0000158785

1. OPIS TECHNICZNY WYROBU

Przedmiotem niniejszej Krajowej Oceny Technicznej są łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2 do mocowania termoizolacji w systemach ociepleń ścian zewnętrznych budynków (ETICS), produkowane przez Klimas Sp. z o.o., ul. Wincentego Witosa 135/137, 42-233 Mykanów, w zakładzie produkcyjnym w Polsce.

Niniejsza Krajowa Ocena Techniczna obejmuje następujące typy wyrobów:

- łączniki LGX-8, wg rys. A1, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TGX ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki LGX-10, wg rys. A2, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TGX ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki LMX-8, wg rys. A3, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TMX ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki LMX-10, wg rys. A4, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TMX ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki LFM-8, wg rys. A5, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TN ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki LFM-10, wg rys. A6, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TN ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki LFMG-10, wg rys. A7, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy TN ze stali ocynkowanej (powłoka pasywna biała),
- łączniki WKTHERM-8, wg rys. A8, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wbijany do tulei trzpień rozporowy ze stali ocynkowanej (łeb trzpienia powlekany poliamidem PA6, w kolorze naturalnym lub szarym),
- łączniki WKTHERM-S-8, wg rys. A9, których elementami składowymi są tuleja z polietylenu (PE) i wkręcany do tulei trzpień rozporowy ze stali ocynkowanej (łeb trzpienia powlekany poliamidem PA6 GF, w kolorze naturalnym lub zielonym),
- łączniki ECO-DRIVE-8, wg rys. A10, których elementami składowymi są tuleja z poliamidu PA6, wkręcany do tulei trzpień rozporowy ze stali ocynkowanej (łeb powlekany poliamidem PA6 GF, w kolorze naturalnym lub czerwonym) i talerzyk z poliamidu PA6-GF, w kolorze naturalnym lub szarym,
- łączniki ECO-DRIVE-S-8, wg rys. A11, których elementami składowymi są tuleja z poliamidu PA6, wkręcany do tulei trzpień rozporowy ze stali ocynkowanej (łeb powlekany poliamidem PA6 GF, w kolorze naturalnym lub czerwonym) i talerzyk z poliamidu PA6-GF, w kolorze naturalnym lub szarym,
- łączniki ECO-DRIVE-W, wg rys. A12, których elementami składowymi są tuleja z poliamidu PA6, wkręcany do tulei trzpień rozporowy ze stali ocynkowanej (łeb powlekany poliamidem PA6 GF, w kolorze naturalnym lub czerwonym) i talerzyk FW z poliamidu PA6 GF, w kolorze naturalnym lub szarym,

- łączniki DRIVE-S, wg rys. A13, których elementami składowymi są korpus z talerzykiem ECOD z poliamidu PA6 GF i trzpień rozporowy TED ze stali ocynkowanej (lub powlekany poliamidem PA6 GF),
- łączniki DRIVE-W, wg rys. A14, których elementami składowymi są korpus z talerzykiem ECOW z poliamidu PA6 GF i trzpień rozporowy TED ze stali ocynkowanej (lub powlekany poliamidem PA6 GF),
- łączniki MLN, wg rys. A15, składające się z trzpienia rozporowego z talerzykiem ze stali zwykłej, węglowej, ocynkowanej,
- łączniki MLN-A2, wg rys. A15, składające się z trzpienia rozporowego z talerzykiem ze stali odpornej na korozję.

Tuleje łączników LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10 i LFMG-10 są wykonane z polietylenu (PE) w kolorze naturalnym (materiał pierwotny), charakteryzującego się krzywą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) wg normy PN-EN ISO 11357-1:2016, zgodną ze wzorcem ustalonym w procedurze Krajowej Oceny Technicznej.

Tuleje łączników WKTHERM-8 i WKTHERM-S-8 są wykonane z polietylenu (PE) w kolorze naturalnym lub szarym (materiał pierwotny), charakteryzującego się krzywą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) wg normy PN-EN ISO 11357-1:2016, zgodną ze wzorcem ustalonym w procedurze Krajowej Oceny Technicznej.

Trzpień rozporowy TGX łączników LGX-8 i LGX-10, trzpień rozporowy TMX łączników LMX-8 i LMX-10 oraz trzpień TN łączników LFM-8, LFM-10 i LFMG-10 są wykonane ze stali ocynkowanej, charakteryzującej się granicą plastyczności $f_{yk} \geq 420 \text{ N/mm}^2$ i wytrzymałością na rozciąganie $f_{uk} \geq 420 \text{ N/mm}^2$ i są pokryte powłoką cynkową o grubości nie mniejszej niż $5 \mu\text{m}$, wg normy PN-EN ISO 4042:2001.

Trzpień rozporowy łączników WKTHERM-8 i WKTHERM-S-8 są wykonane ze stali ocynkowanej, charakteryzującej się granicą plastyczności $f_{yk} \geq 235 \text{ N/mm}^2$ i wytrzymałością na rozciąganie $f_{uk} \geq 360 \text{ N/mm}^2$ i są pokryte powłoką cynkową o grubości nie mniejszej niż $5 \mu\text{m}$, wg normy PN-EN ISO 4042:2001.

Tuleje i talerzyki łączników ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-8-S i ECO-DRIVE-W są wykonane z poliamidu PA6 w kolorze naturalnym lub szarym (materiał pierwotny), charakteryzującego się krzywą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) wg normy PN-EN ISO 11357-1:2016, zgodną ze wzorcem ustalonym w procedurze Krajowej Oceny Technicznej.

Trzpień rozporowy łączników ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-8-S i ECO-DRIVE-W są wykonane ze stali ocynkowanej, charakteryzującej się granicą plastyczności $f_{yk} \geq 320 \text{ N/mm}^2$ i wytrzymałością na rozciąganie $f_{uk} \geq 360 \text{ N/mm}^2$ i są pokryte powłoką cynkową o grubości nie mniejszej niż $5 \mu\text{m}$, wg normy PN-EN ISO 4042:2001.

Korpusy z talerzykami ECOD i ECOW łączników odpowiednio DRIVE-S i DRIVE-W są wykonane z poliamidu PA6 w kolorze naturalnym lub szarym (materiał pierwotny), charakteryzującego się krzywą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) wg normy PN-EN ISO 11357-1:2016, zgodną ze wzorcem ustalonym w procedurze Krajowej Oceny Technicznej.

Trzpień rozporowy łączników DRIVE-S i DRIVE-W są wykonane ze stali niestopowej C9D lub C4D1 wg normy PN-EN ISO 16120-2:2017, charakteryzującej się granicą plastyczności $f_{yk} \geq 320 \text{ N/mm}^2$

i wytrzymałością na rozciąganie $f_{uk} \geq 360 \text{ N/mm}^2$ i są pokryte powłoką cynkową o grubości nie mniejszej niż $5 \mu\text{m}$, wg normy PN-EN ISO 4042:2018.

Łączniki MLN są wykonane z blachy stalowej, gatunku DX51+Z100 wg normy PN-EN 10346:2015, i pokrytej powłoką cynkową o grubości nie mniejszej niż $7 \mu\text{m}$ wg normy PN-EN ISO 4042:2018 lub PN-EN ISO 2081:2018.

Łączniki MLN-A2 są wykonane ze stali odpornej na korozję, gatunku 1.4301 lub 1.4016, wg normy PN-EN 10088-1:2014.

Łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8 i WKTHERM-S-8 mogą być stosowane z dodatkowymi talerzykami dociskowymi TDX-P-90, TDX-90, TDX-P-140 i TDX-140. Talerzyki TDX-P-90 i TDX-P-140 są wykonane z polietylenu (PE), w kolorze naturalnym lub szarym. Talerzyki TDX-90 i TDX-140 są wykonane z poliamidu PA6+GF, w kolorze naturalnym lub szarym.

Łączniki MLN powinny być stosowane z dodatkowym talerzykiem dociskowym KD-07L, a łączniki MLN-A2 z talerzykiem dociskowym KD-07L-A2. Talerzyk KD-07L jest wykonany ze stali zwykłej, węglowej, gatunku DX51+Z100 wg normy PN-EN 10346:2015, pokrytej powłoką cynkową o grubości nie mniejszej niż $7 \mu\text{m}$ wg normy PN-EN ISO 4042:2018 lub PN-EN ISO 2081:2018. Talerzyk KD-07L-A2 jest wykonany ze stali odpornej na korozję, gatunku 1.4301 lub 1.4016, wg normy PN-EN 10088-1:2014.

Kształt i wymiary łączników objętych niniejszą Krajową Oceną Techniczną pokazano w Załączniku A.

2. ZAMIERZONE ZASTOSOWANIE WYROBU

Łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2 są przeznaczone do mechanicznego mocowania płyt termoizolacyjnych z wełny mineralnej (zwykłej i lamelowej), z polistyrenu ekspandowanego (styropianu – EPS) i polistyrenu ekstrudowanego (XPS), w systemach ociepleń ścian zewnętrznych budynków (ETICS), z różnymi rodzajami warstwy wykończeniowej.

Łączniki mogą być również stosowane do mechanicznego mocowania płyt termoizolacyjnych z wełny mineralnej (zwykłej i lamelowej), polistyrenu ekspandowanego (styropianu – EPS) i polistyrenu ekstrudowanego (XPS), w systemach renowacji ociepleń ścian zewnętrznych budynków, przy wykonywaniu dodatkowej warstwy termoizolacji na istniejących ociepleniach, w systemach klejonych i mocowanych mechanicznie (bez kleju), w przypadkach, gdy ocieplenie nie spełnia wymagań cieplnych lub, gdy z uwagi na stan techniczny wymaga renowacji.

Łączniki mogą być także stosowane do mechanicznego mocowania płyt termoizolacyjnych przy wykonywaniu okładzin elewacyjnych (fasad) wentylowanych.

Łączniki LGX-8, LGX-10, LMX-8 i LMX-10 stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:

- betonu zwykłego klasy C12/15, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- betonu zwykłego klasy C20/25 + C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- cegieł ceramicznych pełnych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20 N/mm^2 (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż $2,0 \text{ kg/dm}^3$,

- cegieł silikatowych pełnych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
- pustaków silikatowych perforowanych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 40 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,6 kg/dm³,
- cegieł ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 17 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,2 kg/dm³,
- cegieł ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 10,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 10), o grubości ścianki nie mniejszej niż 12 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,8 kg/dm³,
- elementów z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² (klasy nie niższej niż 5) i gęstości nie mniejszej niż 0,88 kg/dm³,
- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 2) i gęstości nie mniejszej niż 0,35 kg/dm³,
- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² (klasy nie niższej niż 3,5) i gęstości nie mniejszej niż 0,65 kg/dm³.

Łączniki LFM-8, LFM-10 i LFMG-10 stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:

- betonu zwykłego klasy C12/15, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- betonu zwykłego klasy C20/25 + C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- cegieł ceramicznych pełnych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
- cegieł silikatowych pełnych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
- pustaków silikatowych perforowanych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 40 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,6 kg/dm³,
- cegieł ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 17 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,2 kg/dm³,
- cegieł ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 10,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 10), o grubości ścianki nie mniejszej niż 12 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,8 kg/dm³,
- elementów z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² (klasy nie niższej niż 5) i gęstości nie mniejszej niż 0,88 kg/dm³,
- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 2) i gęstości nie mniejszej niż 0,35 kg/dm³,

- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² (klasy nie niższej niż 5) i gęstości nie mniejszej niż 0,65 kg/dm³. Łączniki WKTherm-8 stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:
  - betonu zwykłego klasy C12/15, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
  - betonu zwykłego klasy C16/20 ÷ C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
  - cegieł ceramicznych pełnych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 30,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 30) i gęstości nie mniejszej niż 1,7 kg/dm³,
  - cegieł silikatowych pełnych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
  - pustaków silikatowych perforowanych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 30 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,6 kg/dm³,
  - pustaków ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 13 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,95 kg/dm³,
  - pustaków ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 15), o grubości ścianki nie mniejszej niż 10 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,80 kg/dm³,
  - pustaków ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 15), o grubości ścianki nie mniejszej niż 12 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,80 kg/dm³.
 Łączniki WKTherm-8-S stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:
  - betonu zwykłego klasy C12/15, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
  - betonu zwykłego klasy C20/25 ÷ C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
  - cegieł ceramicznych pełnych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
  - cegieł silikatowych pełnych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
  - pustaków silikatowych perforowanych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 20 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,6 kg/dm³,
  - cegieł ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 20), o grubości ścianki nie mniejszej niż 12 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,2 kg/dm³,
  - bloków kanałowych z betonu lekkiego, wg normy PN-EN 771-3+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 2), o grubości ścianki nie mniejszej niż 30 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,8 kg/dm³,
  - elementów z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² (klasy nie niższej niż 5) i gęstości nie mniejszej niż 1,05 kg/dm³,
  - autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm² (klasy nie niższej niż 2) i gęstości nie mniejszej niż 0,35 kg/dm³,

- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² (klasy nie niższej niż 3,5) i gęstości nie mniejszej niż 0,65 kg/dm³.

Łączniki ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8 i ECO-DRIVE-W stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:

- betonu zwykłego klasy C12/15, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- betonu zwykłego klasy C20/25 ÷ C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- cegieł ceramicznych pełnych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
- cegieł silikatowych pełnych wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 20) i gęstości nie mniejszej niż 2,0 kg/dm³,
- pustaków silikatowych perforowanych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 30 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,6 kg/dm³,
- cegieł ceramicznych perforowanych pionowo, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 12,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 12), o grubości ścianki nie mniejszej niż 13 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,2 kg/dm³,
- pustaków z betonu lekkiego, wg normy PN-EN 771-3+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 2), o grubości ścianki nie mniejszej niż 30 mm i gęstości nie mniejszej niż 0,8 kg/dm³,
- elementów z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² (klasy nie niższej niż 5) i gęstości nie mniejszej niż 1,05 kg/dm³,
- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2,0 N/mm² (klasy nie niższej niż 2) i gęstości nie mniejszej niż 0,35 kg/dm³,
- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² (klasy nie niższej niż 3,5) i gęstości nie mniejszej niż 0,65 kg/dm³.

Łączniki DRIVE-S i DRIVE-W stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:

- drewna konstrukcyjnego klasy nie niższej niż C22, wg normy PN-EN 338:2016,
- drewnopochodnych, trójwarstwowych płyt kompozytowych (OSB), wg normy PN-EN 300:2007, o grubości 15 mm,
- płyt cementowo-włóknistych Powerpanel H₂O Fermacell, o grubości 12,5 mm.

Łączniki MLN i MLN-A2 stosuje się do wykonywania zamocowań w podłożach z:

- betonu zwykłego klasy C20/25 ÷ C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016,
- cegieł ceramicznych pełnych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15 N/mm² (klasy nie niższej niż 15) i gęstości nie mniejszej niż 1,60 kg/dm³,
- cegieł silikatowych pełnych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15 N/mm² (klasy nie niższej niż 15) i gęstości nie mniejszej niż 1,60 kg/dm³.

- pustaków silikatowych perforowanych, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15 N/mm² (klasy nie niższej niż 15), grubości ścianki nie mniejszej niż 40 mm i gęstości objętościowej nie mniejszej niż 1,60 kg/dm³,
- pustaków ceramicznych perforowanych, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15 N/mm² (klasy nie niższej niż 15), grubości ścianki nie mniejszej niż 10 mm i gęstości nie mniejszej niż 1,60 kg/dm³,
- autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm² (klasy nie niższej niż 2) i gęstości nie mniejszej niż 0,35 kg/dm³.

Mocowanie z zastosowaniem łączników objętych niniejszą Krajową Oceną Techniczną pokazano w Załączniku B

Przed przystąpieniem do wykonania docieplenia należy zawsze poddać ocenie stan podłoża (ściany zewnętrznej i istniejącego ocieplenia). Długość łącznika powinna być sumą całkowitej grubości starego ocieplenia, grubości projektowanego „nowego” materiału izolacyjnego i głębokości zakotwienia w podłożu. Głębokość zakotwienia powinna być określona w projekcie technicznym docieplenia, w zależności od rodzaju podłoża i nie mniejsza niż podana w tablicach w Załączniku B.

Instrukcje montażu łączników objętych niniejszą Krajową Oceną Techniczną pokazano na rys. B10 ÷ B20 w Załączniku B.

W przypadku mocowania płyt z wełny mineralnej i płyt ze styropianu, montaż łączników może odbywać się zarówno na powierzchni płyty (montaż powierzchniowy) lub w uprzednio wyfrezowanym zagłębieniu o średnicy 66,7 mm i głębokości nie większej niż 20 mm (montaż zagłębiony). W przypadku mocowania płyt z wełny mineralnej, zagłębienie wykonywane jest frezem WK-FM, wg rys. B21. W przypadku mocowania płyt ze styropianu, zagłębienie wykonywane jest frezem WK-FT, wg rys. B22.

Nośności charakterystyczne łączników na wyrywanie z podłoża i na ścinanie (ze zginaniem na ramieniu) podano w Załączniku C.

Nośności charakterystyczne łączników na ścinanie $V_{Rk,s}$ (ze zginaniem na ramieniu) oblicza się wg poniższego wzoru:

$$V_{Rk,s} = \frac{\alpha_M \cdot M_{Rk,s}}{l}$$

gdzie:

$\alpha_M = 2$,

$l = e_1 + 0,5 \cdot d$ – długość ramienia, mm,

$M_{Rk,s} = 1,2 \cdot W_s \cdot f_{uk}$ – moment siły, Nm,

$W_s = (\pi \cdot d^3)/32$ – wskaźnik wytrzymałości stalowego trzpienia, mm³,

e_1 – długość ramienia do którego przyłożona jest siła, mm,

d – średnica trzpienia stalowego, mm,

f_{uk} – wytrzymałość charakterystyczna stalowego trzpienia na rozciąganie, N/mm².

W celu wyznaczenia nośności obliczeniowych zamocowań łączników na wyrywanie z podłoża, należy podzielić nośności charakterystyczne na wyrywanie z podłoża, podane w Załączniku C, przez częściowy współczynnik bezpieczeństwa równy 2,0.

W celu wyznaczenia nośności obliczeniowych zamocowań łączników na ścinanie, należy podzielić nośności charakterystyczne na ścinanie, podane w Załączniku C, przez częściowy współczynnik bezpieczeństwa równy f_{uk} / f_{yk} , wynoszący 1,25. Należy przy tym sprawdzać warunek nieprzekroczenia

właściwości wytrzymałościowych talerzyka łącznika w przypadku, gdy obciążenie pionowe działa na ramieniu L.

Ilość łączników należy określać na podstawie obliczeń statycznych, uwzględniając nośności podane w Załączniku C.

Ze względu na agresywność korozyjną środowiska, łączniki z trzpieniem ze stali ocynkowanej należy stosować zgodnie z wymaganiami podanymi w normach PN-EN ISO 2081:2011, PN-EN ISO 12944-2:2018 i PN-EN ISO 9223:2012, a łączniki z trzpieniem ze stali odpornej na korozję, zgodnie z normą PN-H-86020:1971.

Instrukcje montażu łączników, akcesoria oraz narzędzia montażowe pokazano na rysunkach w Załączniku A.

Łączniki objęte niniejszą Krajową Oceną Techniczną powinny być stosowane zgodnie z projektem technicznym, opracowanym z uwzględnieniem polskich norm i przepisów budowlanych, ustaleniami niniejszej Krajowej Oceny Technicznej oraz zgodnie z instrukcją producenta, dotyczącą warunków wykonywania zamocowań z użyciem ww. łączników.

3. WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWE WYROBU I METODY ZASTOSOWANE DO ICH OCENY

3.1. Właściwości użytkowe wyrobu

3.1.1. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników podano w Załączniku C.

3.1.2. Trwałość łączników. W przypadku łączników ze stali ocynkowanej, powłoka cynkowa na trzpieniach o grubości nie mniejszej niż 5 μm , zapewnia trwałość łączników w zakresie wynikającym z p. 2.

W przypadku łączników ze stali odpornej na korozję, zastosowany gatunek stali zapewnia trwałość łączników w zakresie wynikającym z p. 2.

3.1.3. Właściwości wytrzymałościowe talerzyka tulei łączników. Sztywność talerzyka tulei łączników LGX-8 i LMX-8 jest nie mniejsza niż 0,5 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 1,09 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników LGX-10 i LMX-10 jest nie mniejsza niż 0,5 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 1,02 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników LFM-8 jest nie mniejsza niż 0,3 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 1,44 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników LFM-10 jest nie mniejsza niż 0,3 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 1,34 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników LFMG-10 jest nie mniejsza niż 0,4 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 1,44 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników WKTHERM-8 i WKTHERM-S-8 jest nie mniejsza niż 0,6 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 4,3 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8 i ECO-DRIVE-W jest nie mniejsza niż 0,6 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 2,8 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników DRIVE-S jest nie mniejsza niż 0,6 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 2,54 kN.

Sztywność talerzyka tulei łączników DRIVE-W jest nie mniejsza niż 0,5 kN/mm, a obciążenie niszczące talerzyk jest nie mniejsze niż 3,25 kN.

3.2. Metody zastosowane do oceny właściwości użytkowych

3.2.1. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników. Badanie nośności charakterystycznych zamocowań łączników na wrywanie z podłoża wykonuje się wg EAD 330196-01-0604, tablica 2.3, p. 1 (wcześniej ETAG 014), na łącznikach osadzonych w podłożach opisanych w Załączniku C. Wartości nośności charakterystycznych na ścinanie oblicza się ze wzoru podanego w p. 2.

3.2.2. Trwałość łączników. Badanie grubości powłoki cynkowej wykonuje się wg normy PN-EN ISO 2178:2016 lub PN-EN ISO 3497:2004.

3.2.3. Właściwości wytrzymałościowe talerzyka tulei łączników. Badanie właściwości wytrzymałościowych talerzyka tulei łączników tworzywowych wykonuje się wg Raportu Technicznego EOTA TR 026.

4. PAKOWANIE, TRANSPORT I SKŁADOWANIE ORAZ SPOSÓB ZNAKOWANIA WYROBU

Łączniki objęte niniejszą Krajową Oceną Techniczną powinny być dostarczane w kompletach, w opakowaniach producenta oraz przechowywane i transportowane w sposób zapewniający niezmienną ich właściwości technicznych.

Sposób znakowania wyrobów znakiem budowlanym powinien być zgodny z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie sposobu deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1966, z późniejszymi zmianami).

Oznakowaniu wyrobu znakiem budowlanym powinny towarzyszyć następujące informacje:

- dwie ostatnie cyfry roku, w którym znak budowlany został po raz pierwszy umieszczony na wyrobie budowlanym,
- nazwa i adres siedziby producenta lub znak identyfikacyjny pozwalający jednoznacznie określić nazwę i adres siedziby producenta,
- nazwa i oznaczenie typu wyrobu budowlanego,
- numer i rok wydania Krajowej Oceny Technicznej, zgodnie z którą zostały zadeklarowane właściwości użytkowe (ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1),
- numer krajowej deklaracji właściwości użytkowych,
- poziom lub klasa zadeklarowanych właściwości użytkowych,
- nazwa jednostki certyfikującej, która uczestniczyła w ocenie i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego,
- adres strony internetowej, jeżeli krajowa deklaracja właściwości użytkowych jest na niej udostępniona.

Wraz z krajową deklaracją właściwości użytkowych powinna być dostarczana albo udostępniana w odpowiednich przypadkach karta charakterystyki i/lub informacje o substancjach niebezpiecznych zawartych w wyrobie budowlanym, o których mowa w art. 31 lub 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów.

Ponadto oznakowanie wyrobu budowlanego, stanowiącego mieszaninę niebezpieczną wg rozporządzenia REACH, powinno być zgodne z wymaganiami rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (CLP), zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.

5. OCENA I WERYFIKACJA STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

5.1. Krajowy system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie sposobu deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1966, z późniejszymi zmianami) ma zastosowanie system 2+ oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

5.2. Badanie typu

Właściwości użytkowe, ocenione w p. 3, stanowią badanie typu wyrobu, dopóki nie nastąpią zmiany surowców, składników, linii produkcyjnej lub zakładu produkcyjnego.

5.3. Zakładowa kontrola produkcji

Producent powinien mieć wdrożony system zakładowej kontroli produkcji w zakładzie produkcyjnym. Wszystkie elementy tego systemu, wymagania i postanowienia, przyjęte przez producenta, powinny być dokumentowane w sposób systematyczny, w formie zasad i procedur, włącznie z zapisami z prowadzonych badań. Zakładowa kontrola produkcji powinna być dostosowana do technologii produkcji i zapewniać utrzymanie w produkcji seryjnej deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu.

Zakładowa kontrola produkcji obejmuje specyfikację i sprawdzanie surowców i składników, kontrolę i badania w procesie wytwarzania oraz badania kontrolne (wg p. 5.4), prowadzone przez producenta zgodnie z ustalonym planem badań oraz wg zasad i procedur określonych w dokumentacji zakładowej kontroli produkcji.

Wyniki kontroli produkcji powinny być systematycznie rejestrowane. Zapisy rejestru powinny potwierdzać, że wyroby spełniają kryteria oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych. Poszczególne wyroby lub partie wyrobów i związane z nimi szczegóły produkcyjne muszą być w pełni możliwe do identyfikacji i odtworzenia.

5.4. Badania kontrolne

5.4.1. Program badań. Program badań obejmuje:

- a) badania bieżące,

b) badania okresowe.

5.4.2. Badania bieżące. Badania bieżące obejmują sprawdzenie:

- a) łączników w zakresie kształtu i wymiarów,
- b) trzpieni ze stali ocynkowanych w zakresie grubości powłoki cynkowej.

5.4.3. Badania okresowe. Badania okresowe obejmują sprawdzenie nośności charakterystycznych zamocowań łączników na wyrywanie z podłoża.

5.5. Częstotliwość badań

Badania bieżące w zakresie właściwości tworzywa (materiał wtórny) powinny być prowadzone zgodnie z ustalonym planem badań, ale nie rzadziej niż dla każdej dostawy surowca.

Badania bieżące w zakresie kształtu i wymiarów oraz grubości powłoki cynkowej trzpieni stalowych łączników powinny być prowadzone zgodnie z ustalonym planem badań, ale nie rzadziej niż dla każdej partii wyrobów. Wielkość partii wyrobów powinna być określona w dokumentacji zakładowej kontroli produkcji.

Badania okresowe powinny być wykonywane nie rzadziej niż raz na 3 lata.

6. POUCZENIE

6.1. Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1 jest pozytywną oceną właściwości użytkowych tych zasadniczych charakterystyk łączników LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WKTHERM-8, WKTHERM-S-8, ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8, ECO-DRIVE-W, DRIVE-S, DRIVE-W, MLN i MLN-A2, które zgodnie z zamierzonym zastosowaniem, wynikającym z postanowień Oceny, mają wpływ na spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób będzie zastosowany.

6.2. Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1 nie jest dokumentem upoważniającym do oznakowania wyrobu budowlanego znakiem budowlanym.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2020 r., poz. 215, z późniejszymi zmianami) wyroby, których dotyczy niniejsza Krajowa Ocena Techniczna, mogą być wprowadzone do obrotu lub udostępniane na rynku krajowym, jeżeli producent dokonał oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, sporządził krajową deklarację właściwości użytkowych zgodnie z Krajową Oceną Techniczną ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1 i oznakował wyroby znakiem budowlanym, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6.3. Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2021/1815 wydanie 1 nie narusza uprawnień wynikających z przepisów o ochronie własności przemysłowej, a w szczególności ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r., poz. 324). Zapewnienie tych uprawnień należy do obowiązków korzystających z niniejszej Krajowej Oceny Technicznej ITB.

6.4. ITB wydając Krajową Ocenę Techniczną nie bierze odpowiedzialności za ewentualne naruszenie praw wyłącznych i nabytych.

6.5. Krajowa Ocena Techniczna nie zwalnia producenta wyrobów od odpowiedzialności za ich prawidłową jakość, a wykonawców robót budowlanych od odpowiedzialności za ich właściwe zastosowanie.

6.6. Ważność Krajowej Oceny Technicznej może być przedłużana na kolejne okresy, nie dłuższe niż 5 lat.

7. WYKAZ DOKUMENTÓW WYKORZYSTANYCH W POSTĘPOWANIU

7.1. Raporty, sprawozdania z badań, oceny, klasyfikacje

- 1) 01863/20/R59NZK. Opinia techniczna dotycząca nośności łączników w systemach ETICS. Zakład Konstrukcji Budowlanych, Geotechniki i Betonu ITB, Katowice 2020 r.
- 2) Raport z oznaczania charakterystycznych właściwości tworzywa metodą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) z 29.04.2021 dotyczący wyrobów Wkręt-Met Sp. z o.o. Sp. komandytowa. Plástigo. Laboratorium Badania Tworzyw Polimerowych, Częstochowa 2021 r.
- 3) Evaluation report do ETA-17/0450 z 23.09.2020 r.
- 4) LZK00-01863/20/R57NZK. Raport z badań łączników LFMG-10, Zakład Konstrukcji Budowlanych, Geotechniki i Betonu ITB, Katowice, 2019 r.
- 5) LZK00-01863/19/R53NZK. Raport z badań łączników MLN i MLN-A2, Zakład Konstrukcji Budowlanych, Geotechniki i Betonu ITB, Katowice, 2019 r.
- 6) Evaluation report do ETA-13/0724 z 14.05.2018 r.
- 7) Evaluation report do ETA-11/0232 z 08.09.2016 r.
- 8) Evaluation reports do ETA-16/0509 z 17.08.2016 r.
- 9) Evaluation report do ETA-13/0107 z 03.03.2015 r.
- 10) LOK00-01863/15/R25OSK. Raport z badań i informacje dodatkowe dotyczące łączników stalowych ML i MLN do mocowania termoizolacji. Zakład Elementów Konstrukcji Budowlanych i Budownictwa na Terenach Górniczych ITB, Katowice 2015 r.
- 11) LOK01-01863/14/R22OSK. Raport z badań. Łączniki izolacji – ECO-DRIVE-W, WKTHERM-S+TDX-90, WKTHERM+TDX90. Zakład Elementów Konstrukcji Budowlanych i Budownictwa na Terenach Górniczych ITB, Katowice 2014 r.
- 12) LOK02-01863/14/R22OSK. Raport z badań. Łączniki izolacji – ECO-DRIVE-W, WKTHERM-S+TDX-90, WKTHERM+TDX90. Zakład Elementów Konstrukcji Budowlanych i Budownictwa na Terenach Górniczych ITB, Katowice 2014 r.
- 13) Bericht Nr. P13-W008/1. FOBATEC GmbH, Dortmund, 2014 r.

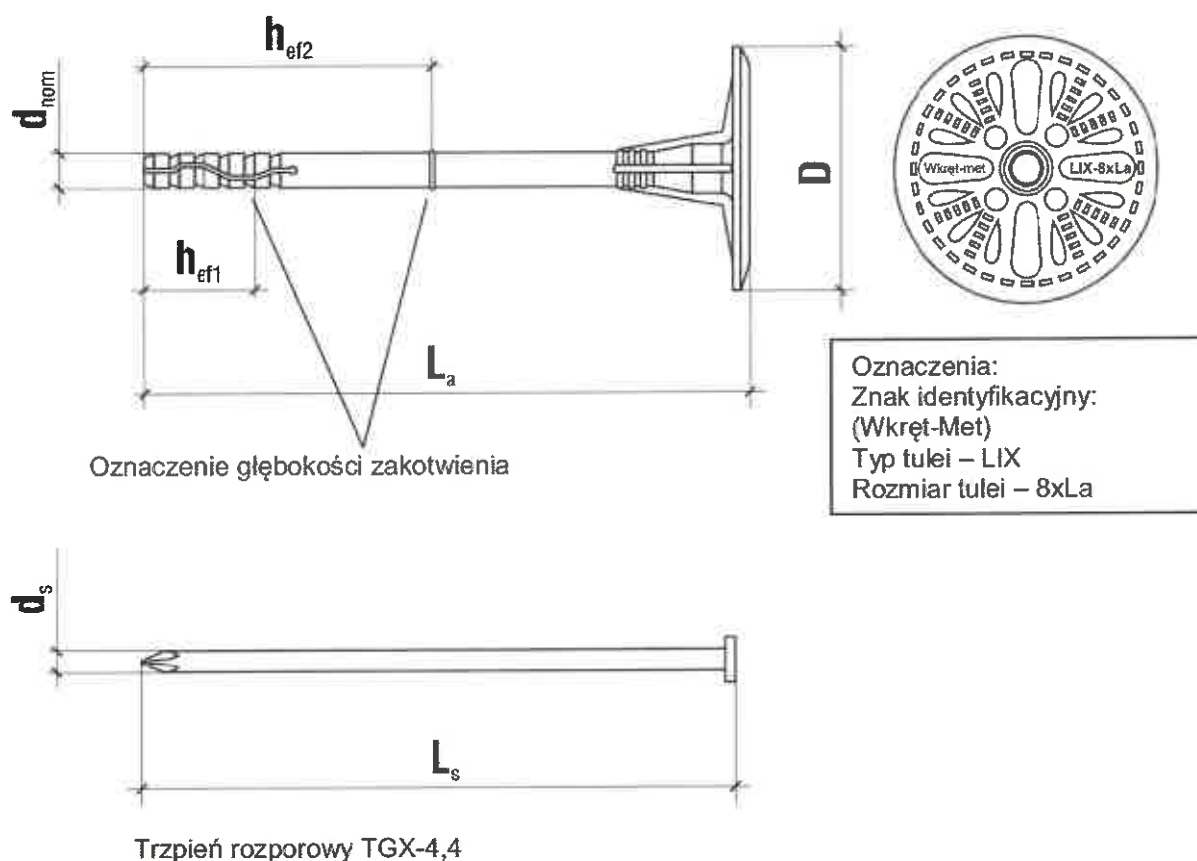
7.2. Normy i dokumenty związane

PN-EN 206+A1:2016	<i>Beton. Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność</i>
PN-EN 300:2007	<i>Płyty o wiórach orientowanych (OSB). Definicje, klasyfikacja i wymagania techniczne</i>
PN-EN 338:2016	<i>Drewno konstrukcyjne. Klasy wytrzymałości</i>

PN-EN 771-1+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 1: Elementy murowe ceramiczne</i>
PN-EN 771-2+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 2: Elementy murowe</i>
PN-EN 771-3+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 3: Elementy murowe z betonu kruszywowego (z kruszywami zwykłymi i lekkimi)</i>
PN-EN 771-4+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 4: Elementy murowe z autoklawizowanego betonu komórkowego</i>
PN-EN 1520:2011	<i>Prefabrykowane elementy z betonu lekkiego kruszywowego o otwartej strukturze</i>
PN-EN ISO 2081:2018	<i>Powłoki metalowe i inne nieorganiczne. Elektrolityczne powłoki cynkowe z obróbką dodatkową na żelazie lub stali</i>
PN-EN ISO 2178:2016	<i>Powłoki niemagnetyczne na podłożu magnetycznym. Pomiar grubości powłok. Metoda magnetyczna stali</i>
PN-EN ISO 3497:2004	<i>Powłoki metalowe. Pomiar grubości powłok. Metody spektrometrii rentgenowskiej</i>
PN-EN ISO 4042:2018	<i>Części złączne. Powłoki elektrolityczne</i>
PN-EN ISO 9223:2012	<i>Korozja metali i stopów. Korozyjność atmosfer. Klasyfikacja, określenie i ocena</i>
PN-EN 10025-2:2007	<i>Wyroby walcowane na gorąco z niestopowych stali konstrukcyjnych. Część 2: Warunki techniczne dostawy stali konstrukcyjnych niestopowych</i>
PN-EN 10088-1:2014	<i>Stale odporne na korozję. Część 1: Wykaz stali odpornych na korozję</i>
PN-EN 10346:2015	<i>Wyroby płaskie stalowe powlekane ogniowo w sposób ciągły do obróbki plastycznej na zimno. Warunki techniczne dostawy</i>
PN-EN 22768-1:1999	<i>Tolerancje ogólne. Tolerancje wymiarów liniowych i kątowych bez indywidualnych oznaczeń tolerancji</i>
PN-EN ISO 11357-1:2016	<i>Tworzywa sztuczne. Różnicowa kalorymetria skaningowa (DSC). Część 1: Zasady ogólne</i>
PN-EN ISO 12944-2:2018	<i>Farby i lakiery. Ochrona przed korozją konstrukcji stalowych za pomocą ochronnych systemów malarskich. Część 2: Klasyfikacja środowisk</i>
PN-EN 16120-2:2017	<i>Walcówka ze stali niestopowej przeznaczona do produkcji drutu. Część 2: Wymagania dla walcówki ogólnego przeznaczenia</i>
EAD 330196-01-0604	<i>Plastic anchors made of virgin or non-virgin material for fixing of external thermal insulation composite systems with rendering</i>
EOTA TR 026	<i>Plate stiffness of plastic anchors for ETICS</i>
ETAG 014	<i>Łączniki tworzywowe do mocowania warstwy izolacyjnej ociepleń ścian zewnętrznych</i>

ZAŁĄCZNIKI

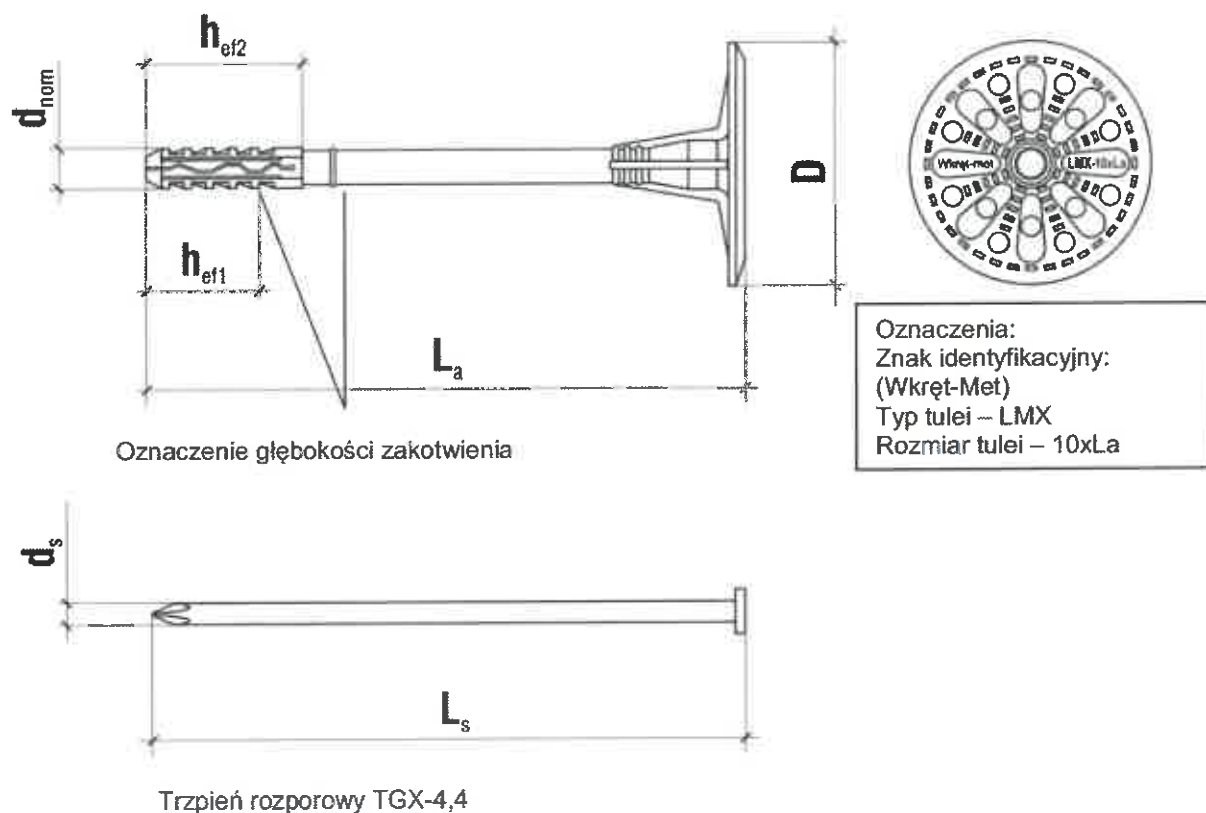
Załącznik A.	Materiały i wymiary łączników	17
Załącznik B.	Parametry montażu.....	34
Załącznik C.	Nośności charakterystyczne zamocowań łączników	52

Załącznik A.

Rys. A1. Łączniki LGX-8

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm			Trzpień rozporowy, mm	
	d_{nom}	L_a	h_{ef1} / h_{ef2}	d_s	L_s
LGX-8 x 95	8	95	25 ¹⁾ / 65 ²⁾	4,4	100
LGX-8 x 115		115			120
LGX-8 x 135		135			140
LGX-8 x 155		155			160
LGX-8 x 175		175			180
LGX-8 x 195		195			200
LGX-8 x 215		215			220
LGX-8 x 235		235			240
LGX-8 x 255		255			260
LGX-8 x 275		275			280
LGX-8 x 295		295			300
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-0,5 / +0,25	± 2,0	-	± 0,1	± 2,5

¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC
²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego

Tablica A1. Wymiary łączników LGX-8

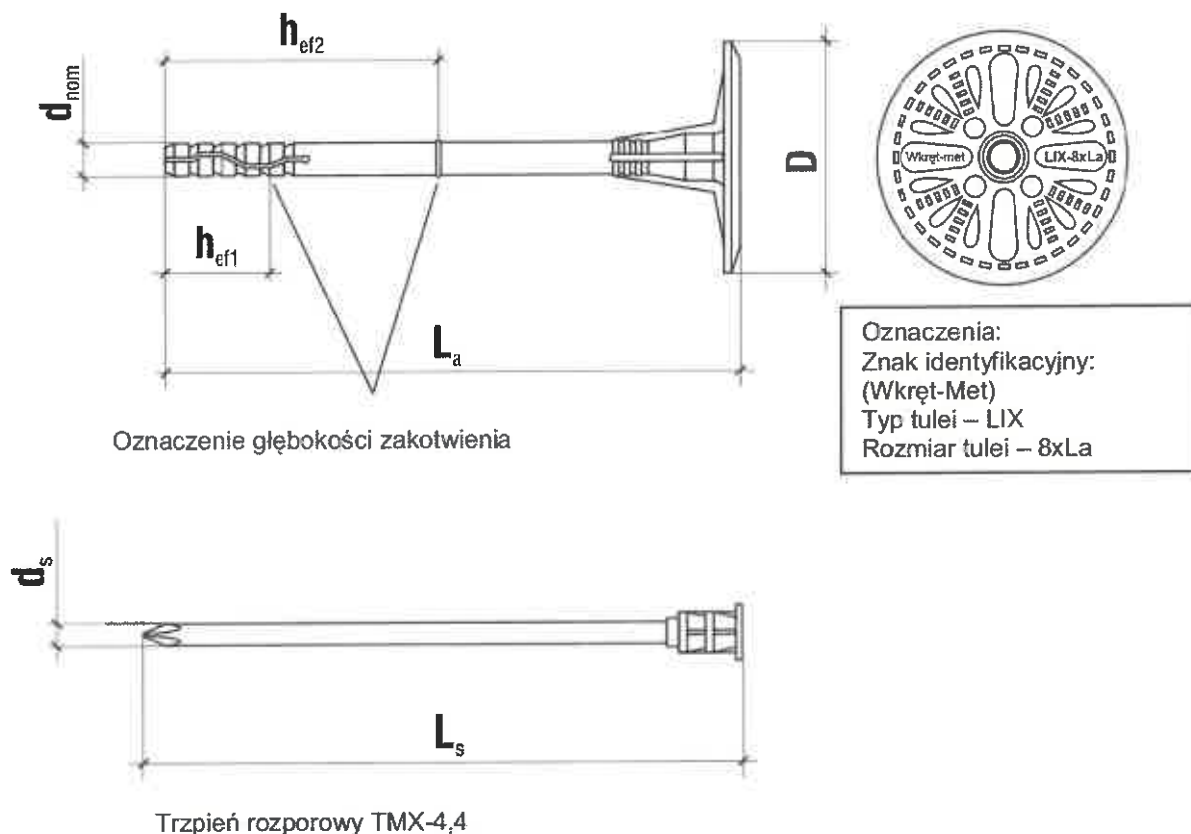
Rys. A2. Łączniki LGX-10

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm			Trzpień rozporowy, mm	
	d_{nom}	L_a	h_{ef1} / h_{ef2}	d_s	L_s
LGX-10 x 70	10	70	30 ¹⁾ / 50 ²⁾	4,4	70
LGX-10 x 90		90			90
LGX-10 x 110		110			110
LGX-10 x 120		120			120
LGX-10 x 140		140			140
LGX-10 x 160		160			160
LGX-10 x 180		180			180
LGX-10 x 200		200			200
LGX-10 x 220		220			220
LGX-10 x 240		240			240
LGX-10 x 260		260			260
LGX-10 x 280		280			280
LGX-10 x 300		300			300
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,1	± 2,0

¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC
²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego

Tablica A2. Wymiary łączników LGX-10

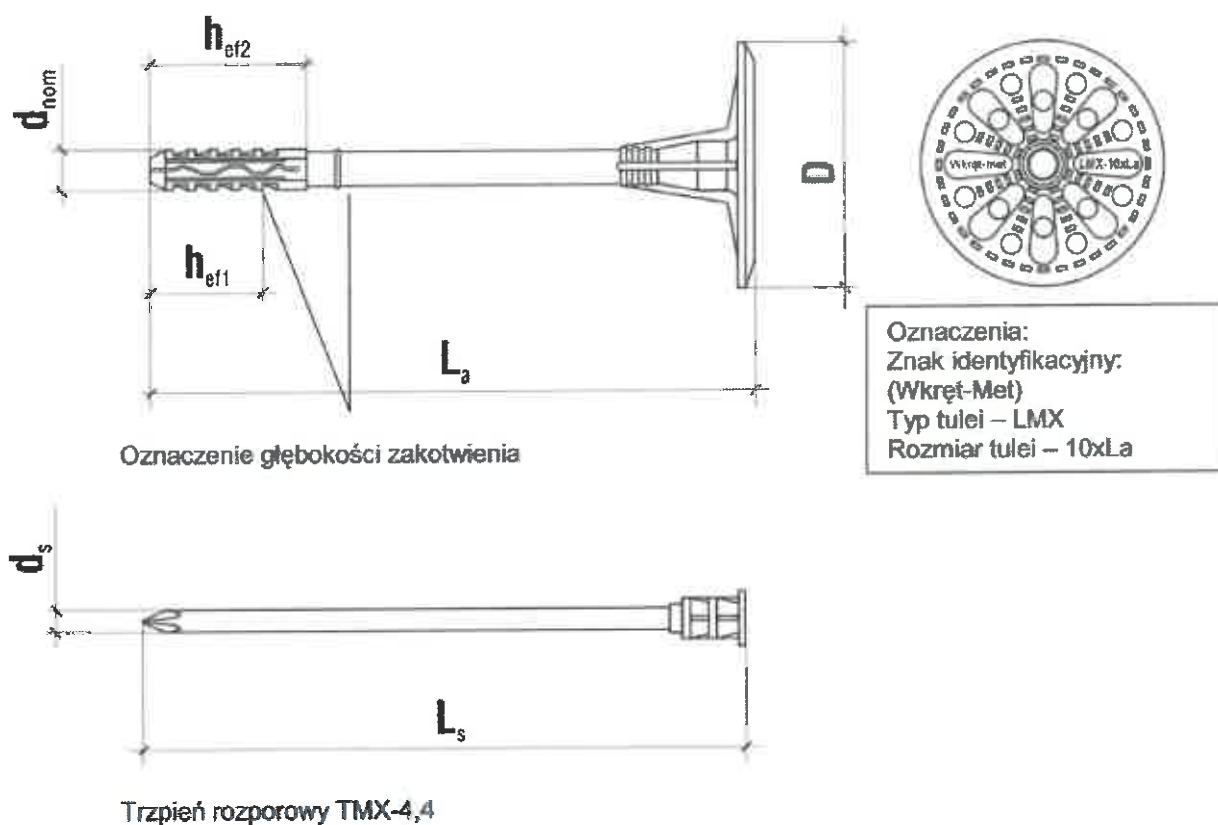

Rys. A3. Łączniki LMX-8

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm			Trzpień rozporowy, mm	
	d_{nom}	L_a	h_{ef1} / h_{ef2}	d_s	L_s
LMX-8 x 95	8	95	25 ¹⁾ / 65 ²⁾	4,4	100
LMX-8 x 115		115			120
LMX-8 x 135		135			140
LMX-8 x 155		155			160
LMX-8 x 175		175			180
LMX-8 x 195		195			200
LMX-8 x 215		215			220
LMX-8 x 235		235			240
LMX-8 x 255		255			260
LMX-8 x 275		275			280
LMX-8 x 295		295			300
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,1	± 2,0

1) w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC
2) w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego

Tablica A3. Wymiary łączników LMX-8

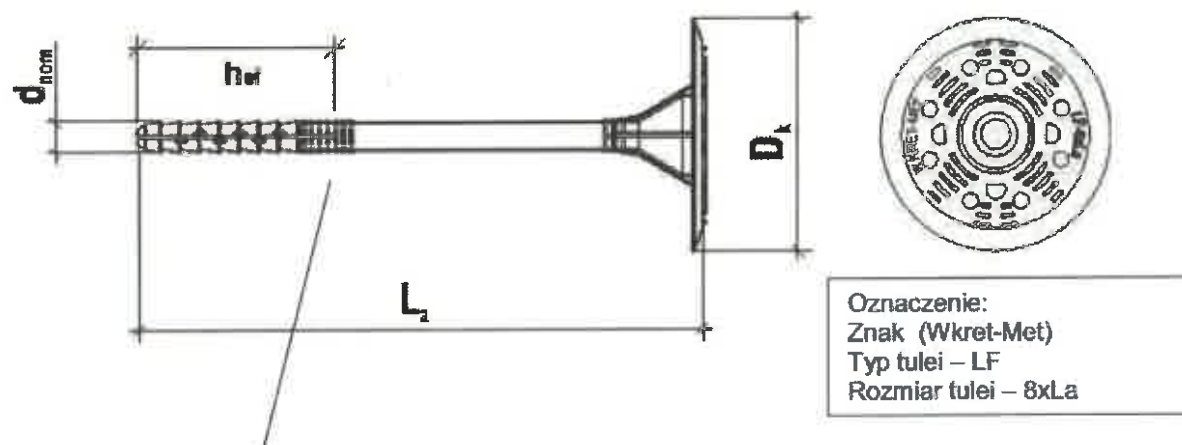

Rys. A4. Łączniki LMX-10

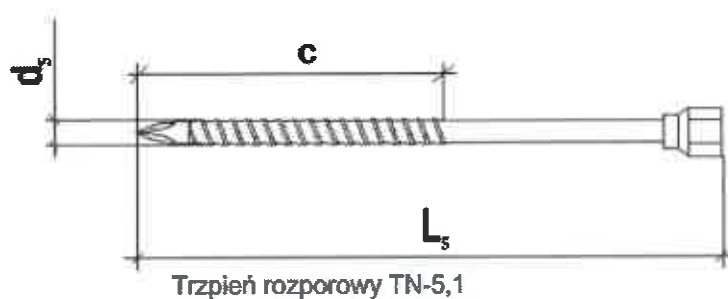
Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm			Trzpień rozporowy, mm	
	d_{nom}	L_a	h_{ef1} / h_{ef2}	d_s	L_s
LMX-10 x 70	10	70	30 ¹⁾ / 50 ²⁾	4,4	70
LMX-10 x 90		90			90
LMX-10 x 110		110			110
LMX-10 x 120		120			120
LMX-10 x 140		140			140
LMX-10 x 160		160			160
LMX-10 x 180		180			180
LMX-10 x 200		200			200
LMX-10 x 220		220			220
LMX-10 x 240		240			240
LMX-10 x 260		260			260
LMX-10 x 280		280			280
LMX-10 x 300		300			300
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,1	± 2,0

¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC
²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego

Tablica A4. Wymiary łączniki LMX-10

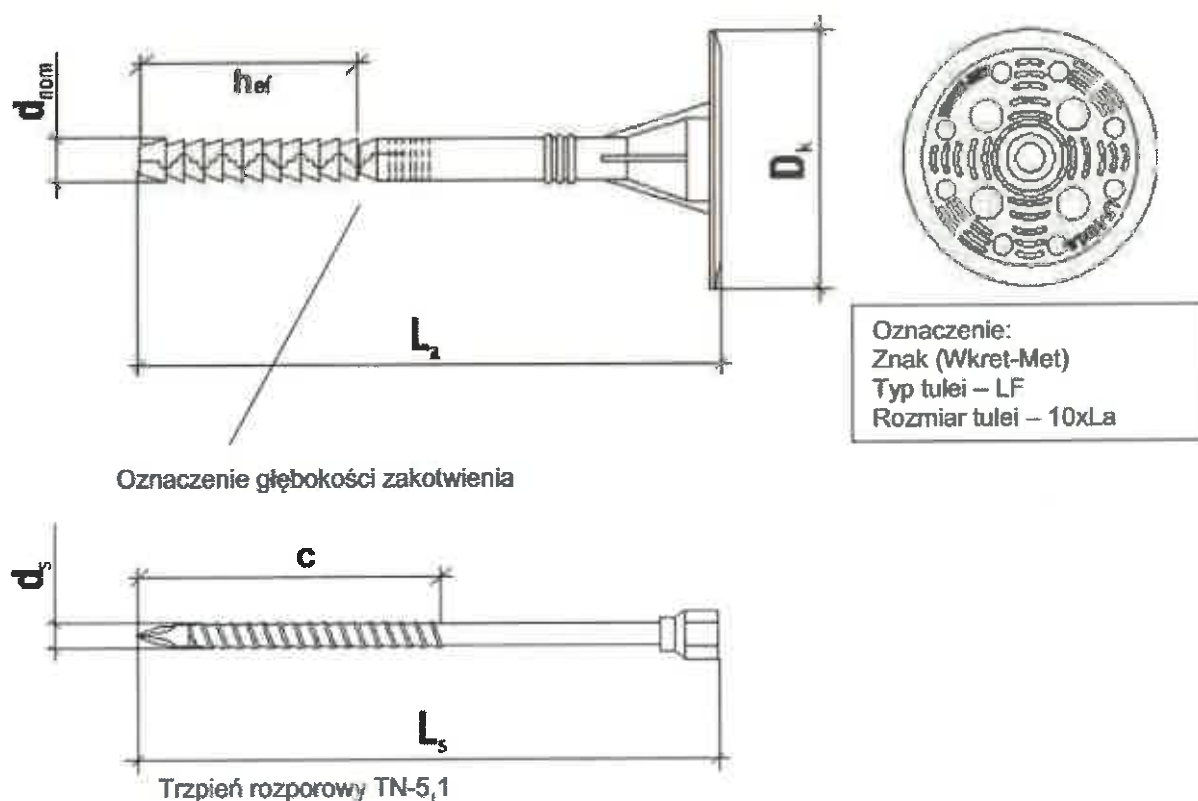
Oznaczenie głębokości zakotwienia

Rys. A5. Łączniki LFM-8

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm				Trzpień rozporowy, mm		
	D _k	d _{nom}	L _a	h _{ef}	d _s	c	L _s
LFM-8 x 100	60	8	100	50	5,1	60	105
LFM-8 x 120			120			60	125
LFM-8 x 140			140			90	145
LFM-8 x 160			160			90	165
LFM-8 x 180			180			90	185
LFM-8 x 200			200			90	205
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	± 1,5	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,1	± 4	± 2,0

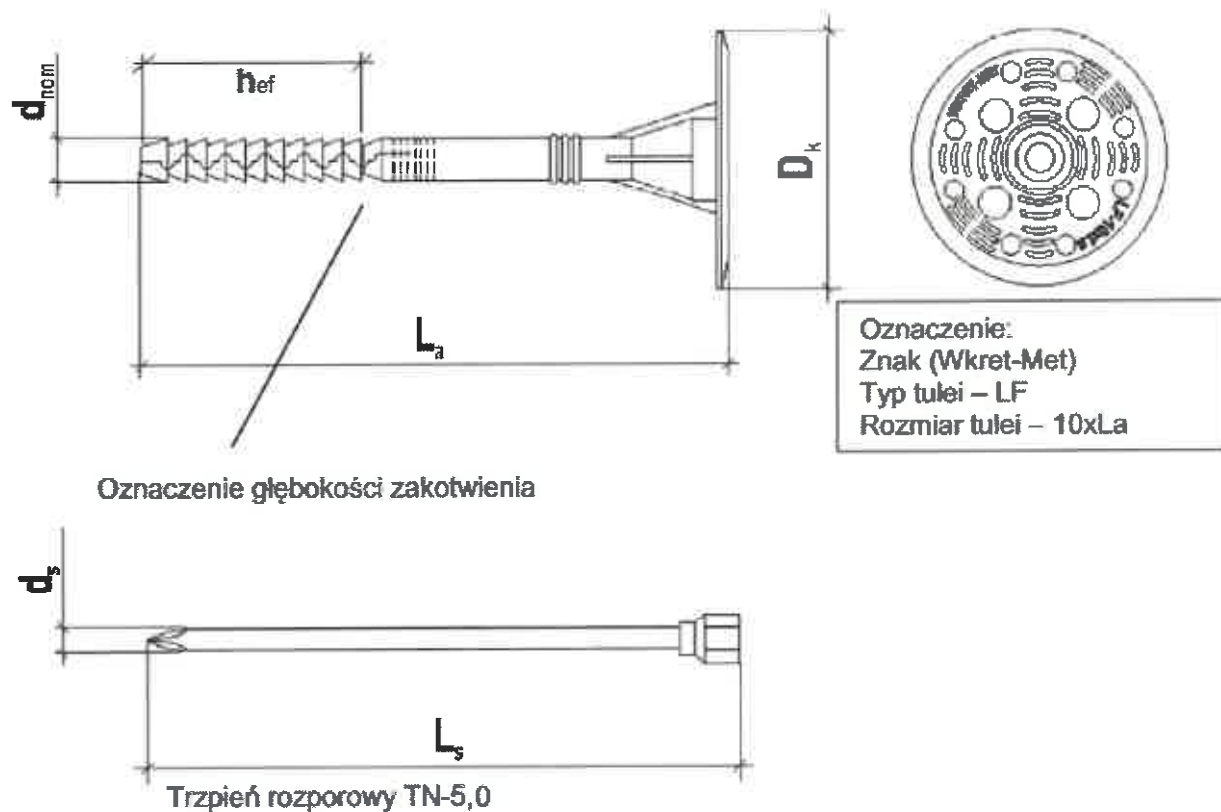
Tablica A5. Wymiary łączników LFM-8

Rys. A6. Łączniki LFM-10

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm				Trzpień rozporowy, mm		
	D _k	d _{nom}	L ₂	h _{ef}	d _s	c	L _s
LFM-10 x 140	60	10	140	70	5,1	60	145
LFM-10 x 160			160			90	165
LFM-10 x 180			180			90	185
LFM-10 x 200			200			90	205
LFM-10 x 220			220			90	225
LFM-10 x 240			240			90	245
LFM-10 x 260			260			90	265
LFM-10 x 280			280			90	285
LFM-10 x 300			300			90	305
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	± 1,5	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,1	± 4	± 2,0

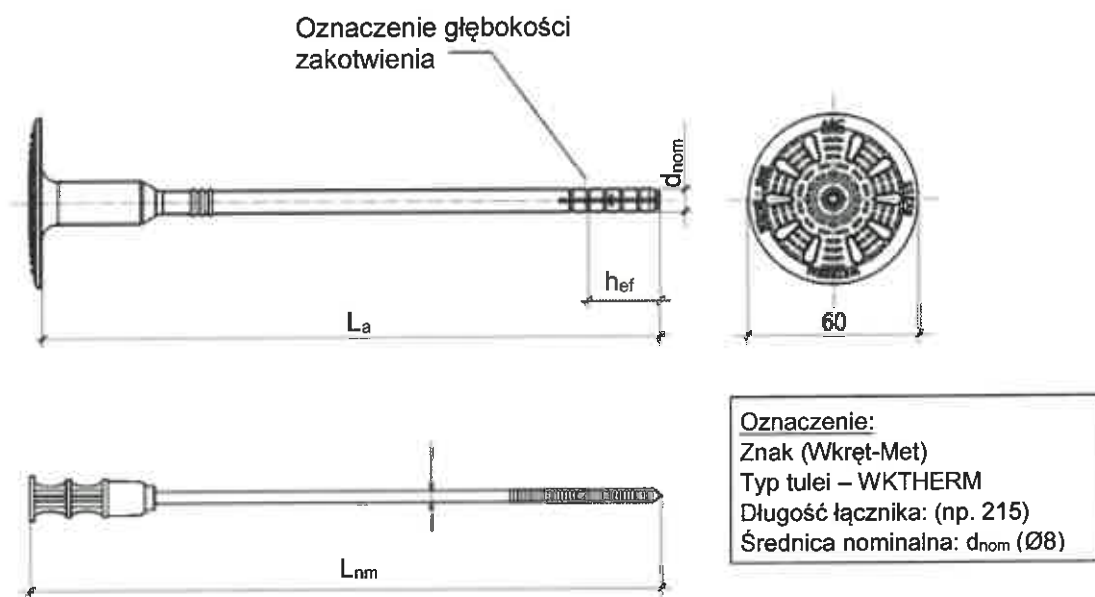
Tablica A6. Wymiary łączników LFM-10

Rys. A7. Łączniki LFMG-10

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm				Trzpień rozporowy, mm	
	D _k	d _{nom}	L _a	h _{ef}	d _s	L _s
LFMG-10 x 140	60	10	140	70	5,0	145
LFMG-10 x 160			160			165
LFMG-10 x 180			180			185
LFMG-10 x 200			200			205
LFMG-10 x 220			220			225
LFMG-10 x 240			240			245
LFMG-10 x 260			260			265
LFMG-10 x 280			280			285
LFMG-10 x 300			300			305
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	± 1,5	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,05	± 2,0

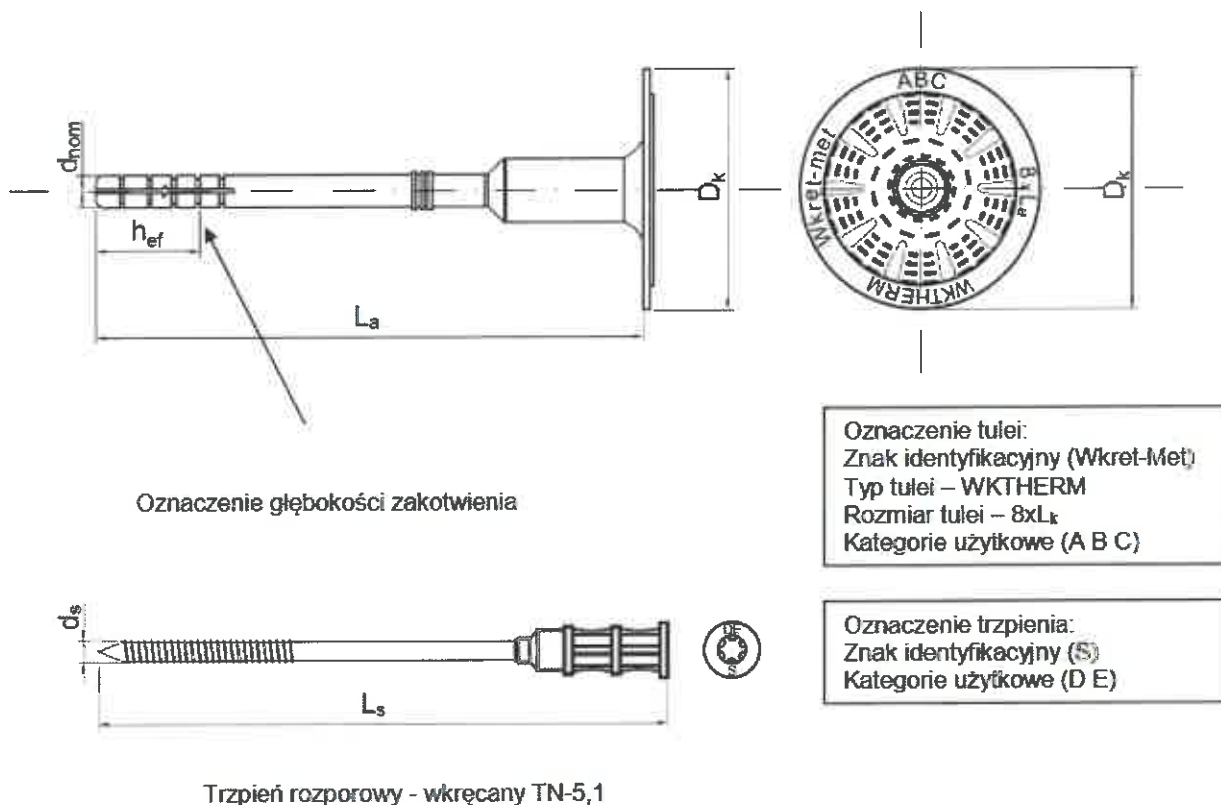
Tablica A7. Wymiary łączników LFMG-10

Rys. A8. Łączniki WKTHERM-8

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika			Trzpień rozporowy	
	d_{nom}	L_a	h_{ef}	d_m	L_{nm}
WKTHERM-8 x 95	8	95	25	4,35	105
WKTHERM-8 x 115		115			125
WKTHERM-8 x 135		135			145
WKTHERM-8 x 155		155			165
WKTHERM-8 x 175		175			185
WKTHERM-8 x 195		195			205
WKTHERM-8 x 215		215			225
WKTHERM-8 x 235		235			245
WKTHERM-8 x 255		255			265
WKTHERM-8 x 275		275			285
WKTHERM-8 x 295		295			305
WKTHERM-8 x 315		315			325
WKTHERM-8 x 335		335			345
WKTHERM-8 x 355		355			365
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-0,5 / +0,25	± 2,50	*	± 0,1	± 2,0

Tablica A8. Wymiary łączników WKTHERM-8

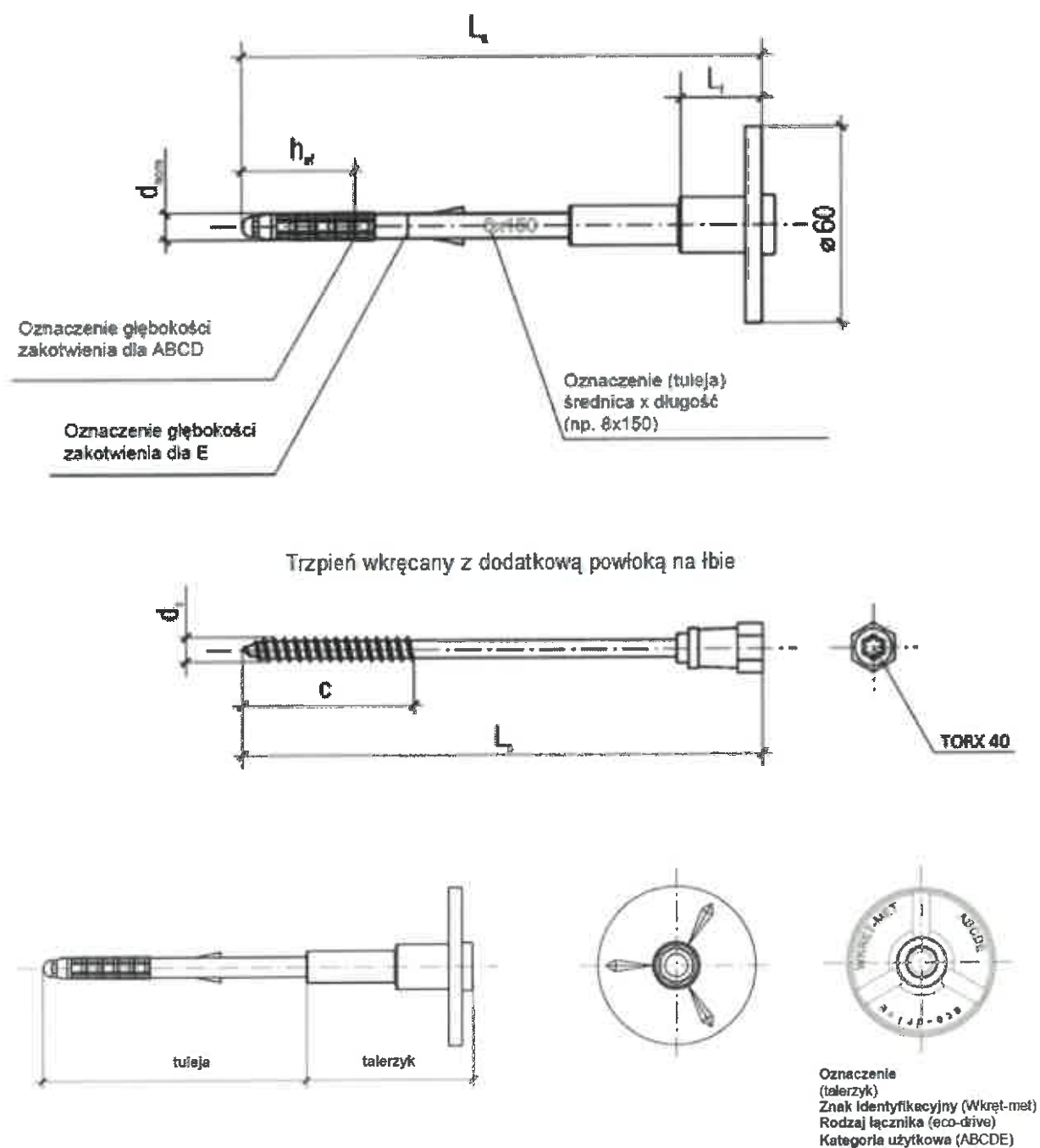
Rys. A9. Łączniki WKTherm-S-8

Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm				Trzpień rozporowy, mm	
	D _k	d _{nom}	L _a	h _{ef}	d _s	L _s
WKTherm-S-8 x 95	60	8	95	25 ¹⁾ / 65 ²⁾	4,55	105
WKTherm-S-8 x 115			115			125
WKTherm-S-8 x 135			135			145
WKTherm-S-8 x 155			155			165
WKTherm-S-8 x 175			175			185
WKTherm-S-8 x 195			195			205
WKTherm-S-8 x 215			215			225
WKTherm-S-8 x 235			235			245
WKTherm-S-8 x 255			255			265
WKTherm-S-8 x 275			275			285
WKTherm-S-8 x 295			295			305
WKTherm-S-8 x 315			315			325
WKTherm-S-8 x 335			335			345
WKTherm-S-8 x 355			355			365
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	± 1,5	-0,5 / +0,25	± 2,50	-	± 0,1	± 2,0

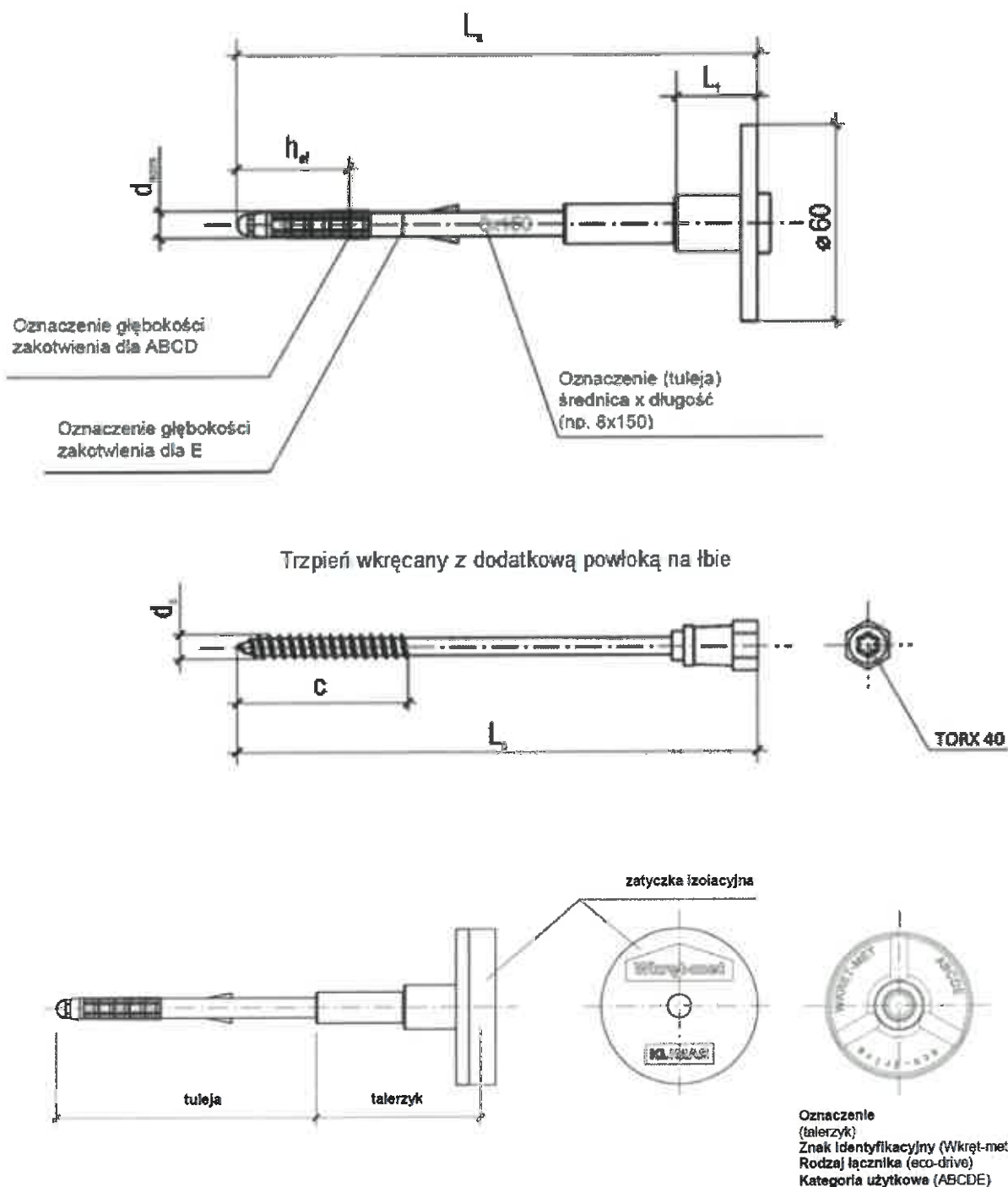
¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC
²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego

Tablica A9. Wymiary łączników WKTherm-S-8

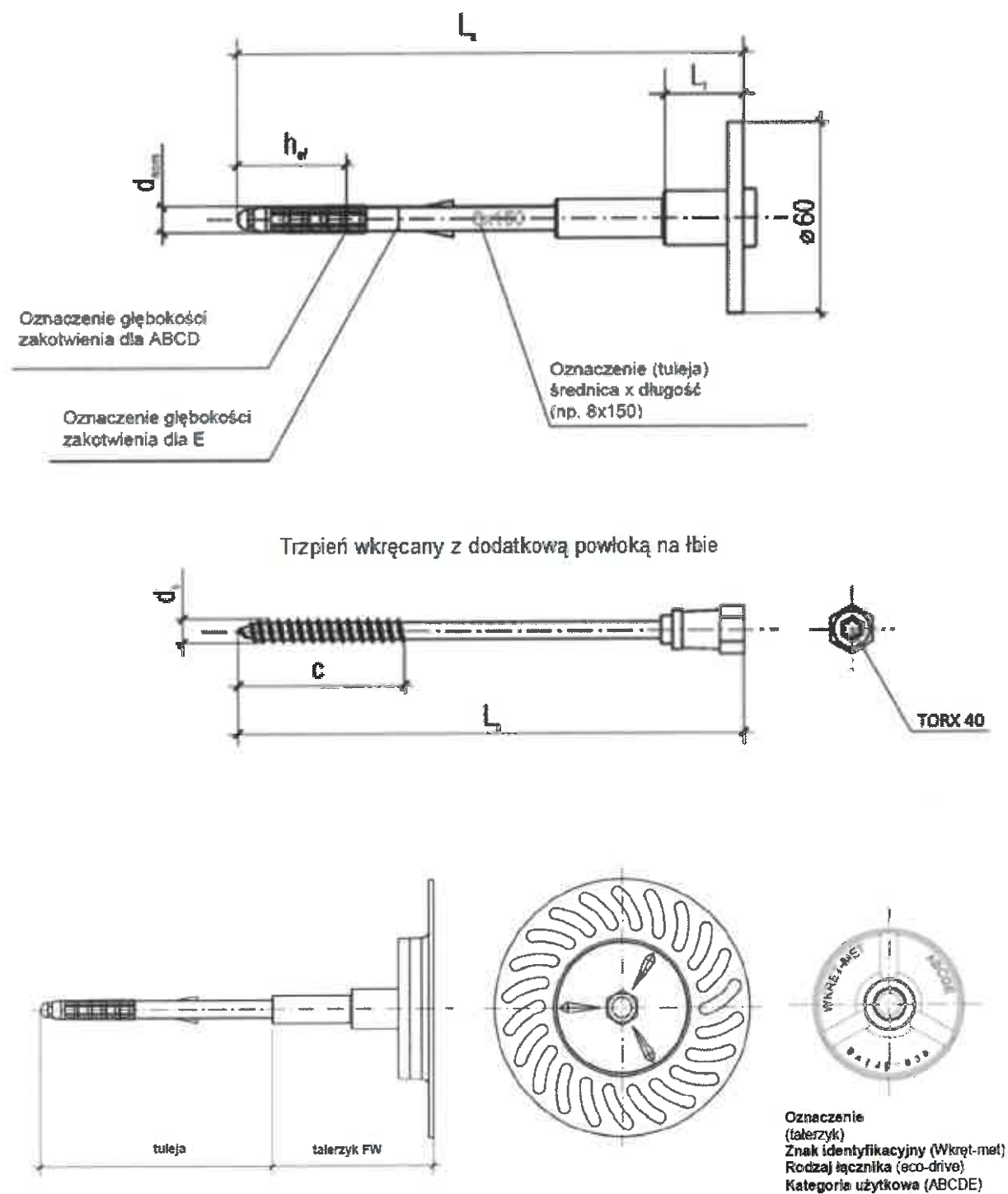

Rys. A10. Łączniki ECO-DRIVE-8

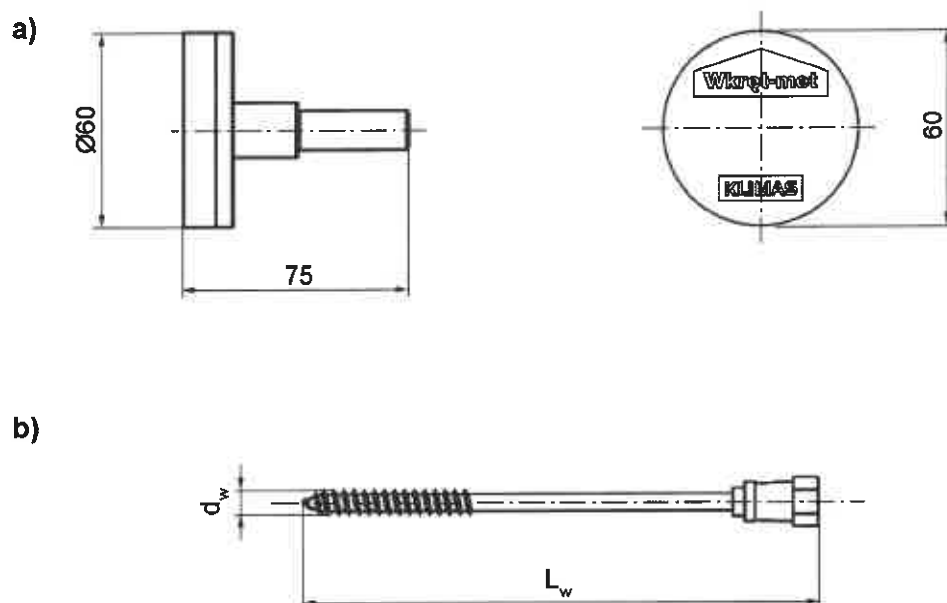
Rys. A11. Łączniki ECO-DRIVE-S-8

Rys. A12. Łączniki ECO-DRIVE-W

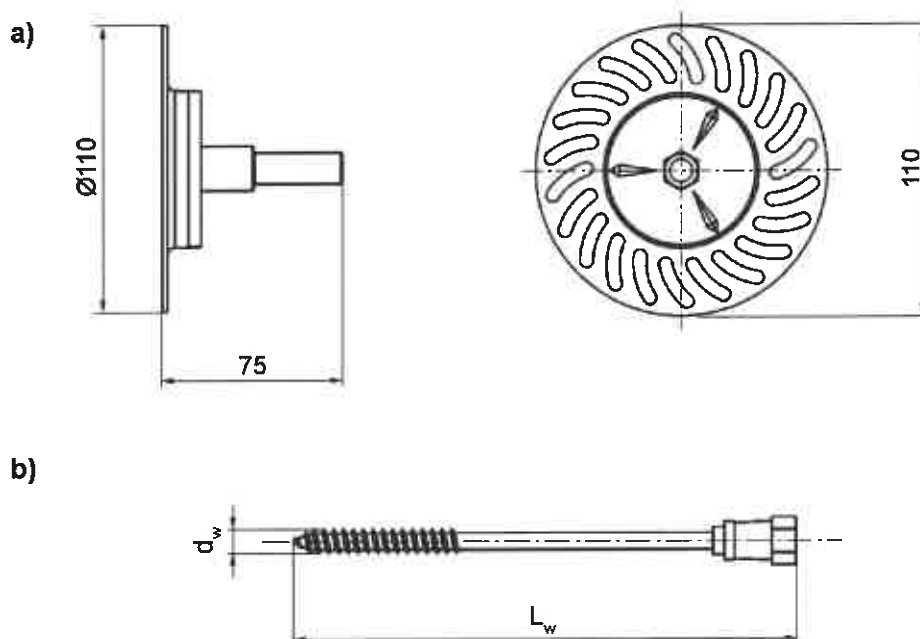
Oznaczenie łącznika	Tuleja łącznika, mm			Trzpień rozporowy, mm	
	d _{nom}	L _a	h _{ef}	d _s	L _s
ECO-DRIVE-8 x 130 ECO-DRIVE-S-8 x 130 ECO-DRIVE-W x 130	8	130	35 ¹⁾ / 55 ²⁾	5,7	90
ECO-DRIVE-8 x 150 ECO-DRIVE-S-8 x 150 ECO-DRIVE-W x 150		150			110
ECO-DRIVE-8 x 170 ECO-DRIVE-S-8 x 170 ECO-DRIVE-W x 170		170			130
ECO-DRIVE-8 x 190 ECO-DRIVE-S-8 x 190 ECO-DRIVE-W x 190		190			150
ECO-DRIVE-8 x 210 ECO-DRIVE-S-8 x 210 ECO-DRIVE-W x 210		210			170
ECO-DRIVE-8 x 230 ECO-DRIVE-S-8 x 230 ECO-DRIVE-W x 230		230			190
ECO-DRIVE-8 x 250 ECO-DRIVE-S-8 x 250 ECO-DRIVE-W x 250		250			210
ECO-DRIVE-8 x 270 ECO-DRIVE-S-8 x 270 ECO-DRIVE-W x 270		270			230
ECO-DRIVE-8 x 290 ECO-DRIVE-S-8 x 290 ECO-DRIVE-W x 290		290			250
ECO-DRIVE-8 x 310 ECO-DRIVE-S-8 x 310 ECO-DRIVE-W x 310		310			270
ECO-DRIVE-8 x 330 ECO-DRIVE-S-8 x 330 ECO-DRIVE-W x 330		330			290
ECO-DRIVE-8 x 350 ECO-DRIVE-S-8 x 350 ECO-DRIVE-W x 350		350			310
ECO-DRIVE-8 x 370 ECO-DRIVE-S-8 x 370 ECO-DRIVE-W x 370		370			330
ECO-DRIVE-8 x 390 ECO-DRIVE-S-8 x 390 ECO-DRIVE-W x 390		390			350
ECO-DRIVE-8 x 410 ECO-DRIVE-S-8 x 410 ECO-DRIVE-W x 410		410			370
ECO-DRIVE-8 x 430 ECO-DRIVE-S-8 x 430 ECO-DRIVE-W x 430		430			390
ECO-DRIVE-8 x 450 ECO-DRIVE-S-8 x 450 ECO-DRIVE-W x 450		450			410
ECO-DRIVE-8 x 470 ECO-DRIVE-S-8 x 470 ECO-DRIVE-W x 470		470			430
ECO-DRIVE-8 x 490 ECO-DRIVE-S-8 x 490 ECO-DRIVE-W x 490		490			450
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	± 0,1	± 2,0	-	± 0,1	± 2,0
¹⁾ w przypadku podłoża z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC ²⁾ w przypadku podłoża z autoklawizowanego betonu komórkowego					

Tablica A10. Łączniki ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S i ECO-DRIVE-W

a) talerzyk ECOD, b) trzpień rozporowy TED

Rys. A13. Łączniki DRIVE-S

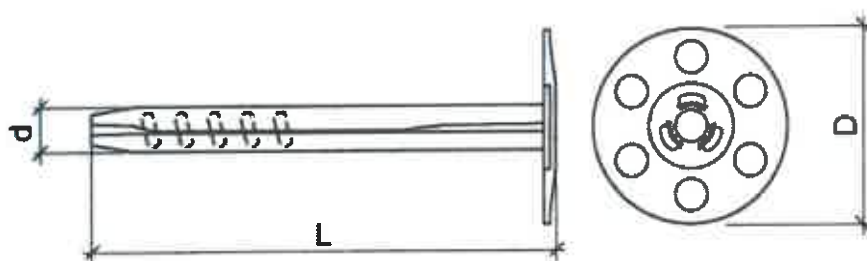

a) talerzyk ECOWD, b) trzpień rozporowy TED

Rys. A14. Łączniki DRIVE-W

Oznaczenie łącznika	d_w , mm	L_w , mm	h_{ef}	Grubość użytkowa h_d , mm	Oznaczenie gniazda trzpienia
DRIVE-S 120 DRIVE-W 120	6	110	16,00 ¹⁾ 15,00 ²⁾ 12,00 ³⁾	90	TX-40
DRIVE-S 140 DRIVE-W 140		130		110	
DRIVE-S 160 DRIVE-W 160		150		130	
DRIVE-S 180 DRIVE-W 180		170		150	
DRIVE-S 200 DRIVE-W 200		190		170	
DRIVE-S 220 DRIVE-W 220		210		190	
DRIVE-S 240 DRIVE-W 240		230		210	
DRIVE-S 260 DRIVE-W 260		250		230	
DRIVE-S 280 DRIVE-W 280		270		250	
DRIVE-S 300 DRIVE-W 300		290		270	
DRIVE-S 320 DRIVE-W 320		310		290	
DRIVE-S 340 DRIVE-W 340		330		310	
DRIVE-S 360 DRIVE-W 360		350		330	
DRIVE-S 380 DRIVE-W 380		370		350	
DRIVE-S 400 DRIVE-W 400		390		370	
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-			± 0,1	± 2,0
¹⁾ w przypadku podłoża z drewna konstrukcyjnego klasy C22 ÷ C24, wg normy PN-EN 338:016 ²⁾ w przypadku podłoża z płyt drewnopochodnych OSB o gr. 15,0 mm wg normy PN-EN 300:2007 ³⁾ w przypadku podłoża z płyt cementowo-włóknistych Powepanel H ₂ O Fermacell, o gr. 12,5 mm					

Tablica A11. Łączniki DRIVE-S i DRIVE-W

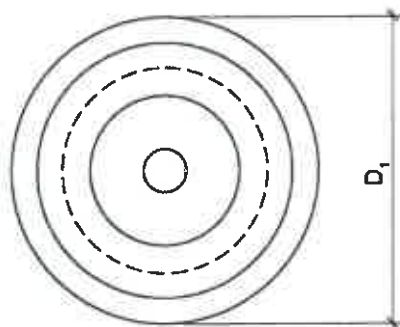

Rys. A15. Łączniki MLN i MLN-A2

Oznaczenie łącznika	Wymiary, mm			
	d	L	h _{ef}	D
MLN08080	8	80	50	35
MLN08080-A2				
MLN08090		90		
MLN08090-A2				
MLN08100		100		
MLN08100-A2				
MLN08110		110		
MLN08110-A2				
MLN08120		120		
MLN08120-A2				
MLN08135		135		
MLN08135-A2				
MLN08140		140		
MLN08140-A2				
MLN08150		150		
MLN08150-A2				
MLN08160		160		
MLN08160-A2				
MLN08170		170		
MLN08170-A2				
MLN08185		185		
MLN08185-A2				
MLN08190		190		
MLN08190-A2				
MLN08200		200		
MLN08200-A2				
MLN08210		210		
MLN08210-A2				
MLN08220		220		
MLN08220-A2				
MLN08230		230		
MLN08230-A2				
MLN08240		240		
MLN08240-A2				
MLN08250		250		
MLN08250-A2				
MLN08260		260		
MLN08260-A2				
MLN08270		270		
MLN08270-A2				
MLN08280		280		
MLN08280-A2				
MLN08290		290		
MLN08290-A2				
MLN08300		300		
MLN08300-A2				
Dopuszczalne odchyłki wymiarów:	-0,5 / +1	± 2,50		-0,5 / +1

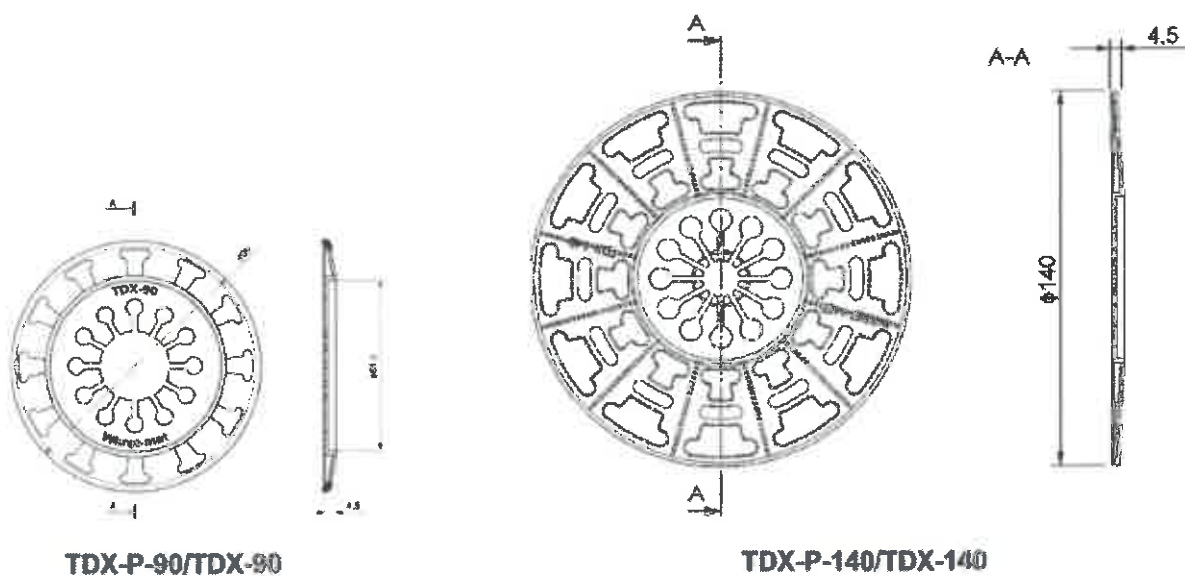
Tablica A12. Łączniki MLN i MLN-A2

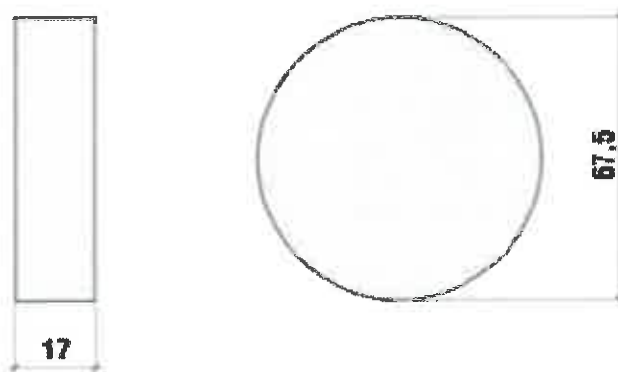

Oznaczenie	Wymiar $\varnothing D_1$, mm
KD-07L	70
KD-07L-A2	85

Rys. A16. Talerzyki dociskowe KD-07L i KD-07L-A2 (stosowane z łącznikami MLN i MLN-A2)

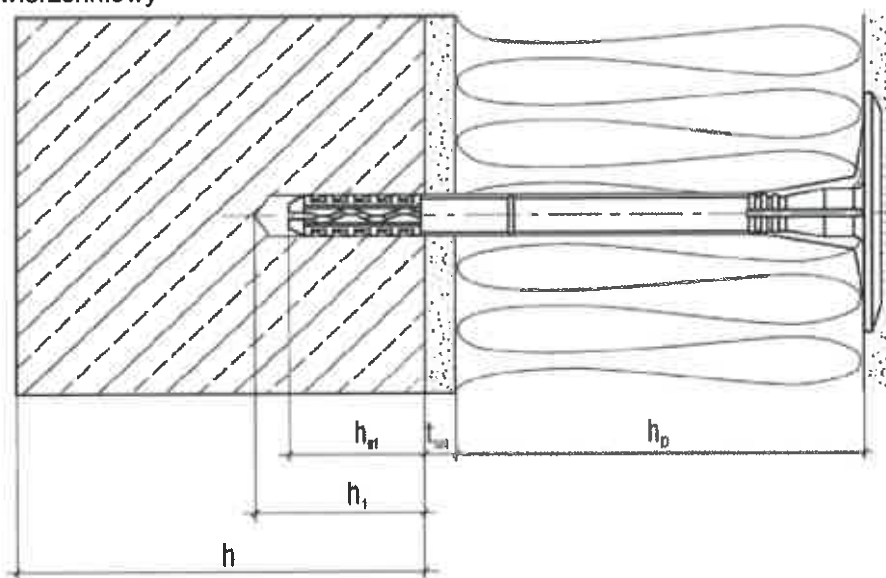
Rys. A17. Talerzyki dociskowe TDX-P-90 / TDX-90 i TDX-P-140 / TDX-140 (stosowane z łącznikami LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10, LFM-8, LFM-10, LFMG-10, WK THERM-8 i WK THERM-S-8)

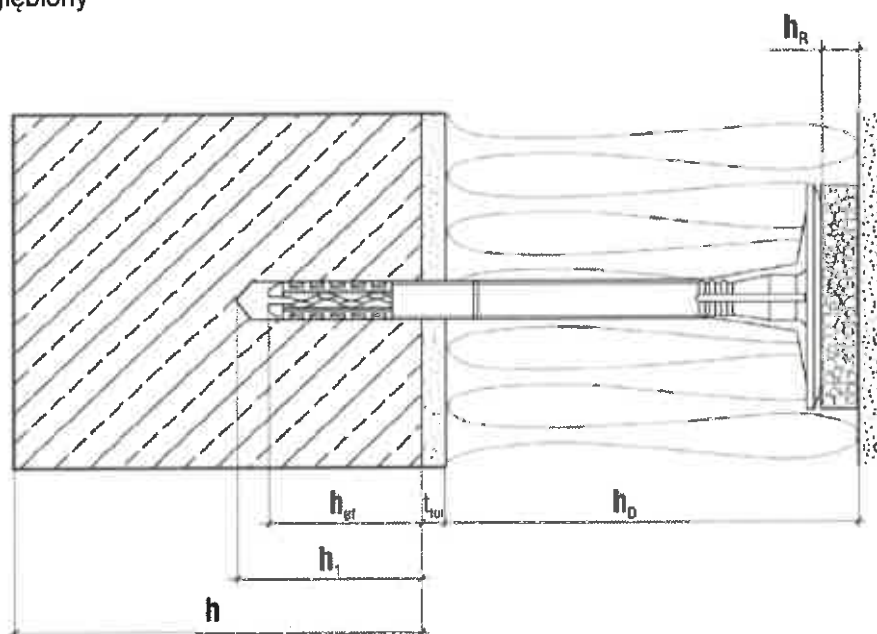
Rys. A18. Zaślepka KS / KSG / EDMW

Załącznik B.

a) montaż powierzchniowy

b) montaż zagłębiony

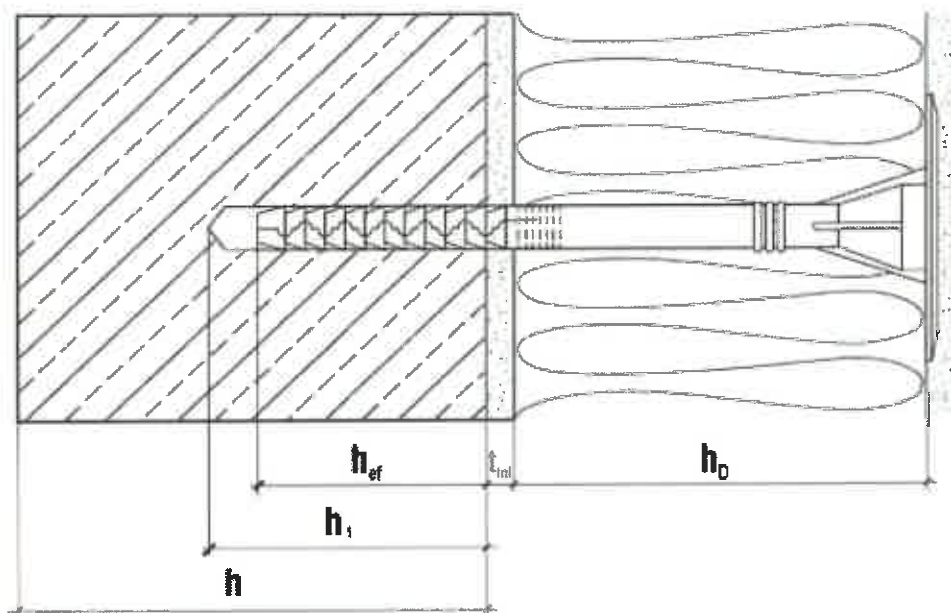

Oznaczenia:

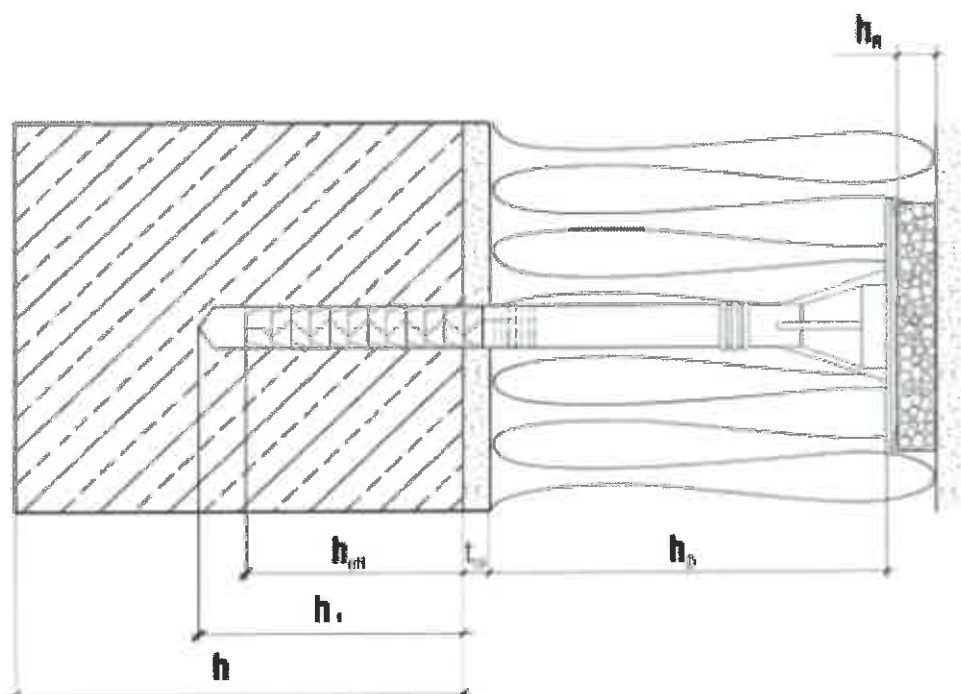
- h_D = grubość warstwy izolacyjnej
- h_{ef} = efektywna głębokość zakotwienia
- h = grubość podłoża (ściana)
- h_1 = głębokość otworu wywierconego w podłożu
- t_{tol} = grubość warstwy wyrównawczej, nośnej lub nie nośnej
- h_R = grubość krążka styropianowego

Rys. B1. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników LGX-8, LGX-10, LMX-8 i LMX-10

a) montaż powierzchniowy

b) montaż zagłębiony

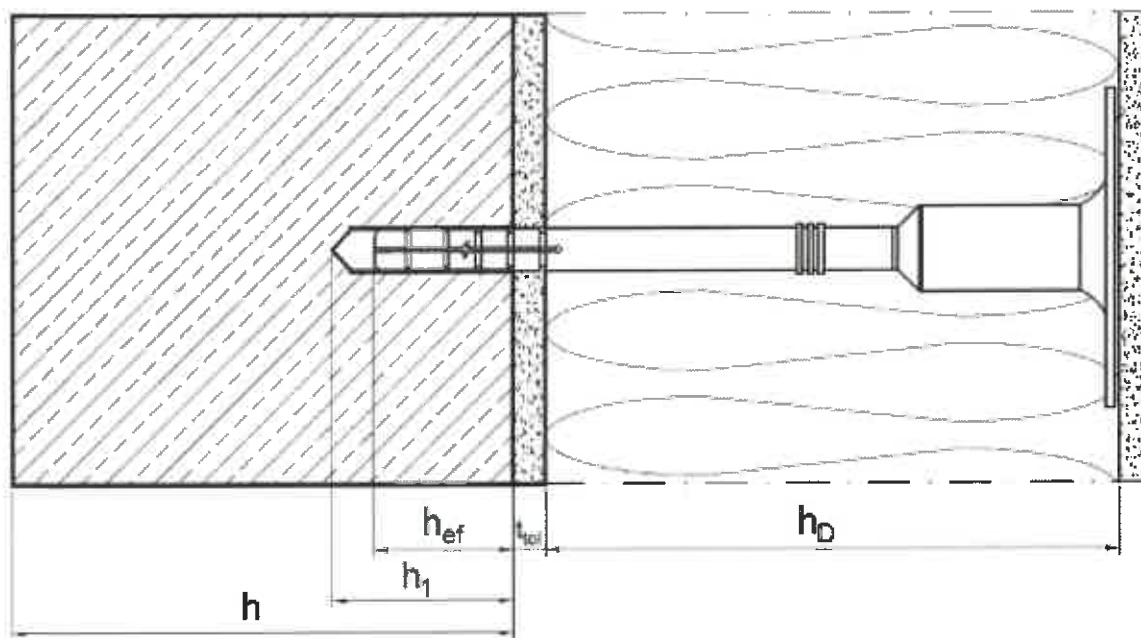
Oznaczenia:

h_D	= grubość warstwy izolacyjnej
h_{ef}	= efektywna głębokość zakotwienia
h	= grubość podłoża (ściana)
h_1	= głębokość otworu wywierconego w podłożu
t_{ml}	= grubość warstwy wyrównawczej, nośnej lub nie nośnej
h_R	= grubość krążka styropianowego

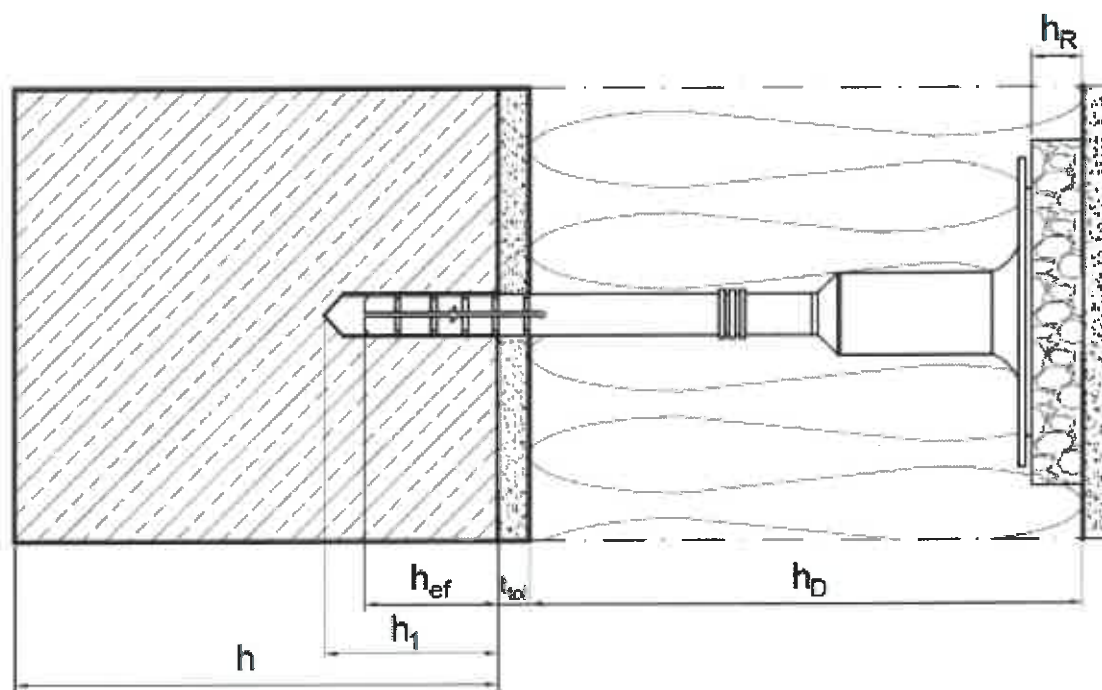
Rys. B2. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników LFM-8, LFM-10 i LFMG-10

a) montaż powierzchniowy

b) montaż zagłębiony

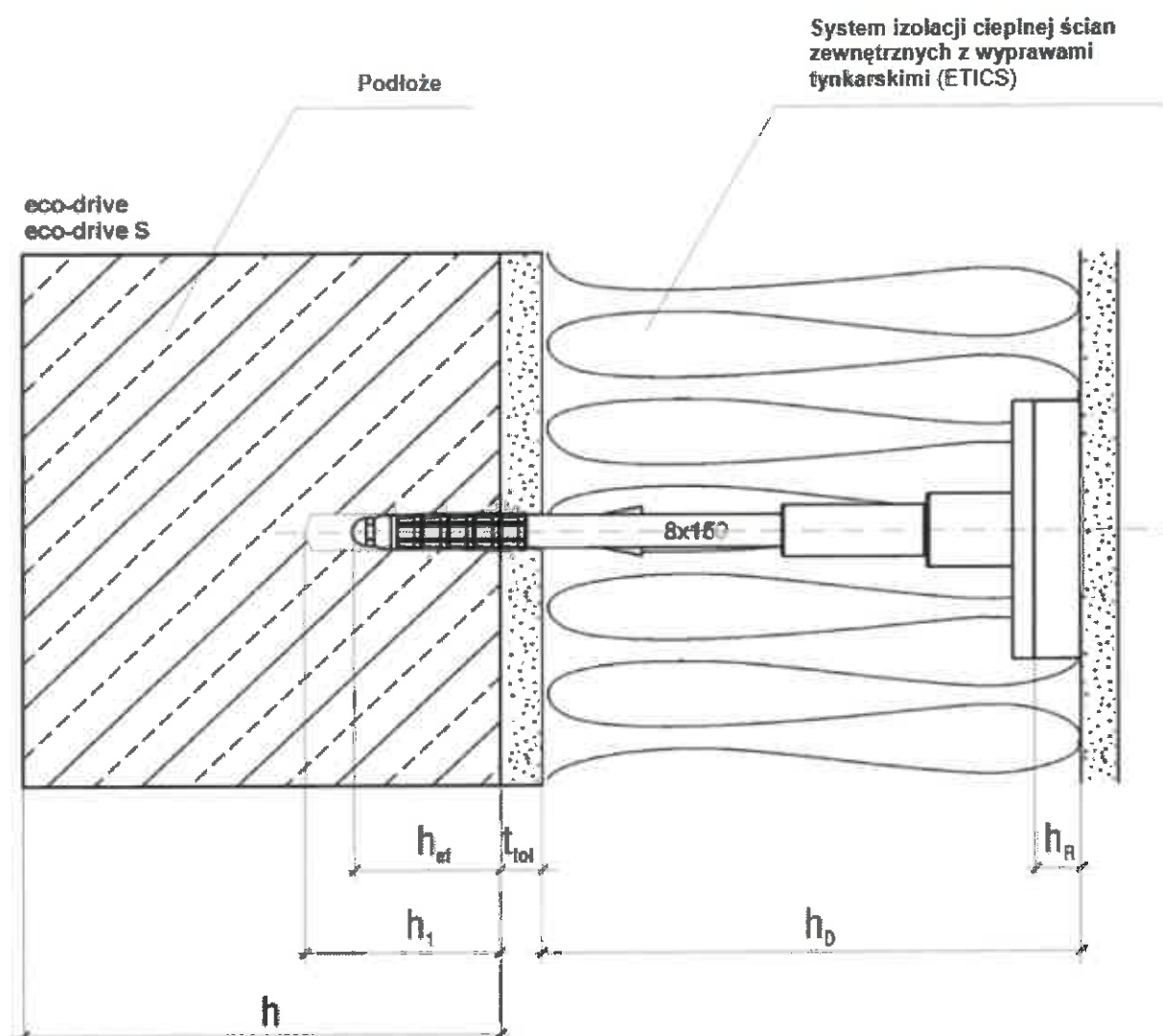

Oznaczenia:

- h_{ef} = efektywna głębokość zakotwienia
- h = grubość podłoża (ściana)
- h_D = głębokość warstwy izolacyjnej
- h_1 = głębokość otworu wywierconego w podłożu
- t_{tol} = grubość warstwy wyrównawczej, nośnej lub nie nośnej
- h_R = grubość krążka styropianowego

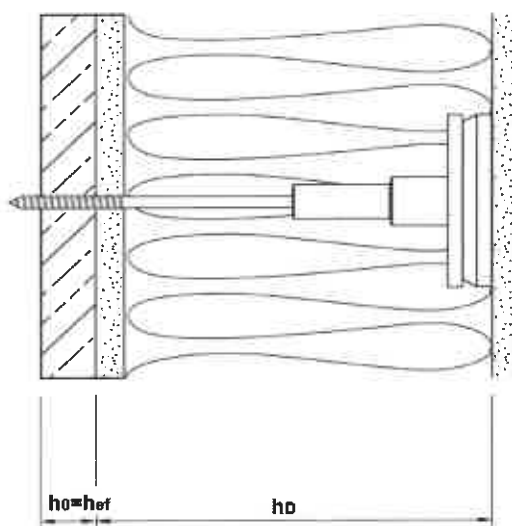
Rys. B4. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników WKTherm-S-8

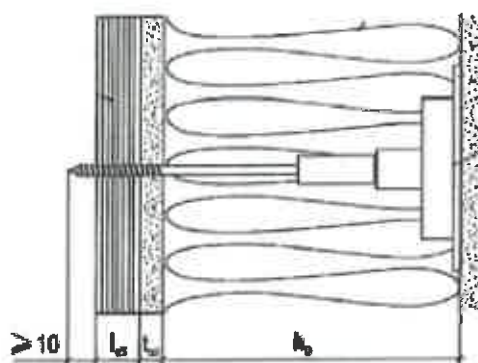
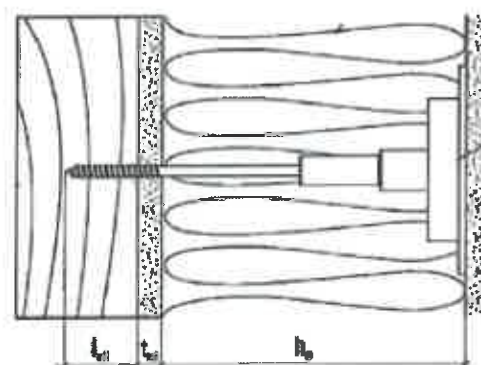
- Oznaczenia:
- h_{ef} = efektywna głębokość zakotwienia
  - h = grubość podłoża (ściana)
  - h_1 = głębokość otworu wywierconego w podłożu
  - h_D = grubość warstwy izolacyjnej
  - t_{tol} = grubość warstwy wyrównawczej, nośnej lub nie nośnej
  - h_R = grubość krążka styropianowego

Rys. B5. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8 i ECO-DRIVE-W

Oznaczenia: h_{ef} = efektywna głębokość zakotwienia
 h_D = grubość podłoża (ściana)
 h_D = grubość warstwy izolacyjnej

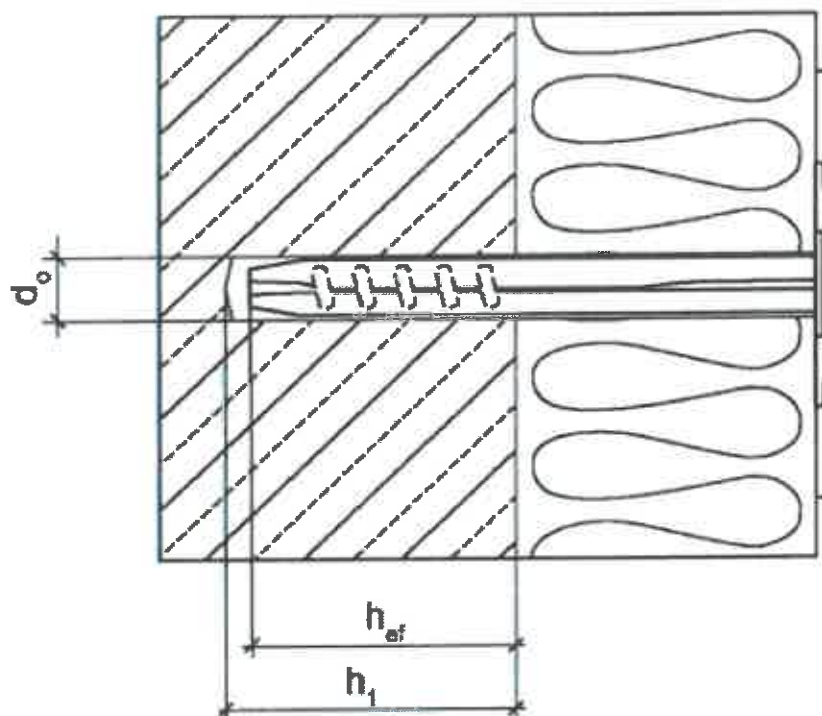
Rys. B6. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników DRIVE-S

Oznaczenia: t_{tol} = grubość warstwy wyrównawczej, nośnej lub warstwy kleju
 h_D = grubość warstwy izolacyjnej
 l_{eff} = grubość podłoża / min. głębokość zakotwienia – drewno lite

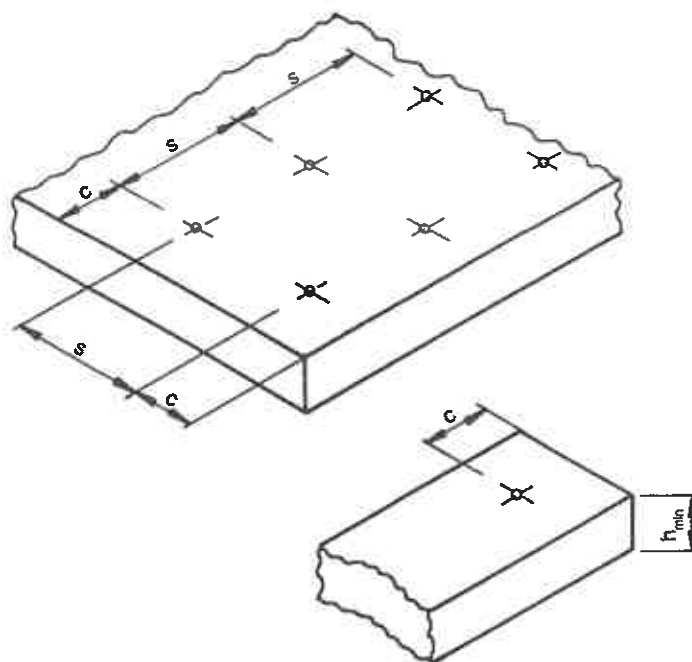
Rys. B7. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników DRIVE-W

Oznaczenia: h_{ef} = efektywna głębokość zakotwienia
 h_1 = głębokość otworu wywierconego w podłożu
 d_0 = nominalna średnica otworu

Rys. B8. Przykład mocowania z zastosowaniem łączników MLN i MLN-A2

Rys. B9. Parametry rozmieszczenia łączników tworzywowych w podłożu
 s – rozstaw osiowy łączników, c – odległość łącznika od krawędzi podłoża, h_{min} – grubość podłoża

Tablica B1. Parametry montażu łączników LGX-8, LGX-10, LMX-8 i LMX-10

Poz.	Parametry montażu	LGX-8 LMX-8	LGX-10 LMX-10
1	2	3	4
1	Nominalna średnica wiertła d_{nom} , mm	8	10
2	Minimalna głębokość otworu h_1 , mm	35 ¹⁾ 75 ²⁾	40 ¹⁾ 60 ²⁾
3	Efektywna głębokość zakotwienia h_{ef} , mm	25 ¹⁾ 65 ²⁾	30 ¹⁾ 50 ²⁾
4	Minimalny rozstaw łączników s , mm	100	
5	Minimalna odległość łącznika od krawędzi podłoża c , mm	100	
6	Minimalna grubość podłoża h_{min} , mm	100	
¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC			
²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego			

Tablica B2. Parametry montażu łączników LFM-8, LFM-10 i LFMG-10

Poz.	Parametry montażu	LFM-8	LFM-10 LFMG-10
1	2	3	4
1	Nominalna średnica wiertła d_{nom} , mm	8	10
2	Minimalna głębokość otworu h_1 , mm	55	75
3	Efektywna głębokość zakotwienia h_{ef} , mm	50	70
4	Minimalny rozstaw łączników s , mm	100	
5	Minimalna odległość łącznika od krawędzi podłoża c , mm	100	
6	Minimalna grubość podłoża h_{min} , mm	100	

Tablica B3. Parametry montażu łączników WKTHERM-8 i WKTHERM-S-8

Poz.	Parametry montażu	WK THERM-8	WK THERM-S-8
1	2	3	4
1	Nominalna średnica wiertła d_{nom} , mm	8	
2	Minimalna głębokość otworu h_1 , mm	35	35 ¹⁾ 75 ²⁾
3	Efektywna głębokość zakotwienia h_{ef} , mm	25	25 ¹⁾ 65 ²⁾
4	Minimalny rozstaw łączników s , mm	100	
5	Minimalna odległość łącznika od krawędzi podłoża c , mm	100	
6	Minimalna grubość podłoża h_{min} , mm	100	
¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC			
²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego			

Tablica B4. Parametry montażu łączników ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8 i ECO-DRIVE-W

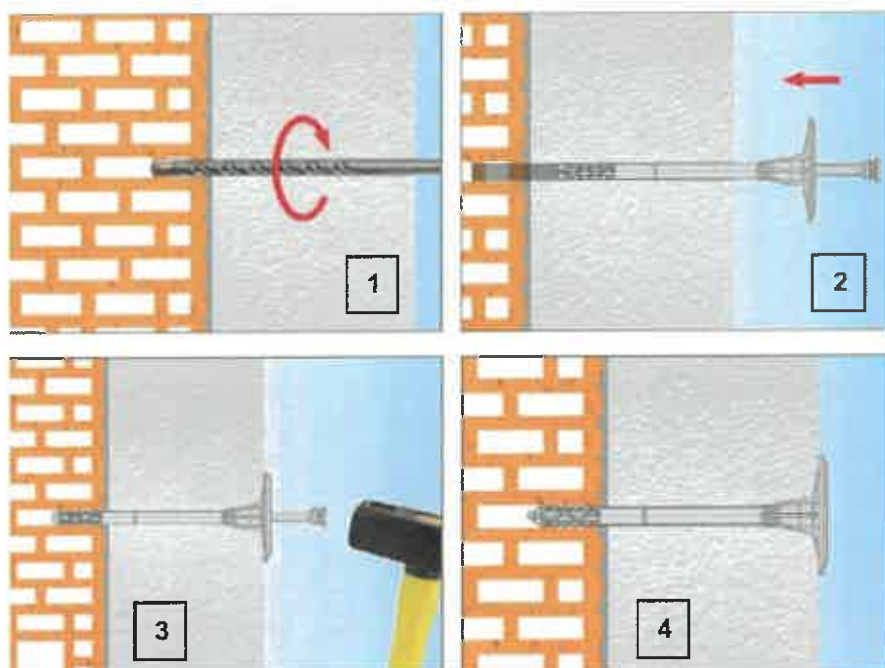
Poz.	Parametry montażu	ECO-DRIVE-8 ECO-DRIVE-S-8 ECO-DRIVE-W
1	2	3
1	Nominalna średnica wiertła d_{nom} , mm	8
2	Minimalna głębokość otworu h_1 , mm	45 ¹⁾ 65 ²⁾
3	Efektywna głębokość zakotwienia h_{ef} , mm	35 ¹⁾ 55 ²⁾
4	Minimalny rozstaw łączników s , mm	100
5	Minimalna odległość łącznika od krawędzi podłoża c , mm	100
6	Minimalna grubość podłoża h_{min} , mm	100
¹⁾ w przypadku podłoży z betonu zwykłego, ceramicznych, silikatowych, z betonu na kruszywie lekkim LAC ²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego		

Tablica B5. Parametry montażu łączników DRIVE-S i DRIVE-W

Poz.	Parametry montażu	DRIVE-S DRIVE-W
1	2	3
1	Grubość podłoża h_0 , mm:	
	– drewno konstrukcyjne klasy C22	$\geq 16,0$
	– płyty OSB o gr. 15 mm	15
	– płyty cementowo-włókniste Powerpanel H ₂ O Fermacell, o grubości 12,5 mm	12,5
2	Minimalny rozstaw łączników s , mm	150
3	Minimalna odległość łącznika od krawędzi podłoża c , mm	75

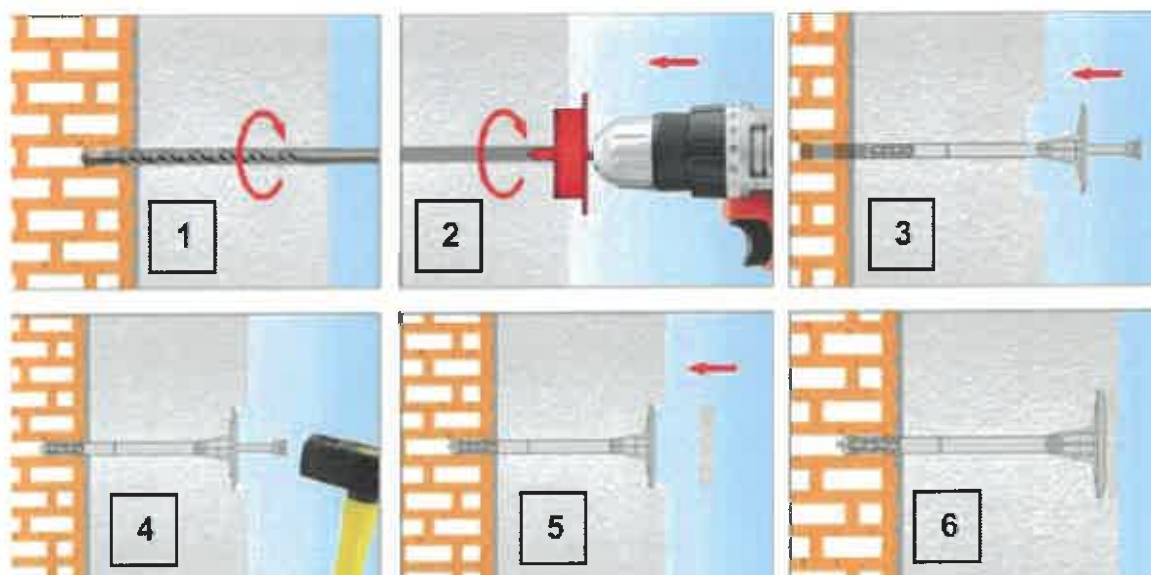
Tablica B6. Parametry montażu łączników MLN i MLN-A2

Poz.	Parametry montażu	MLN MLN-A2
1	2	3
1	Nominalna średnica wiertła d_{nom} ¹⁾ , mm	8
2	Minimalna głębokość otworu h_1 ¹⁾ , mm	60
3	Efektywna głębokość zakotwienia h_{ef} , mm	50
4	Minimalna grubość podłoża h_{min} , mm	80 90 ²⁾
5	Minimalny rozstaw łączników s , mm	150
6	Minimalna odległość od krawędzi podłoża c , mm	75
¹⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego nie wykonuje się otworu wstępnego (montaż bezpośredni) ²⁾ w przypadku podłoży z autoklawizowanego betonu komórkowego		

- 1) Wywiercić otwór prostopadłe do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 3) Osadzić trzpień łącznika poprzez lekkie uderzenie młotkiem
- 4) Poprawnie osadzony łącznik

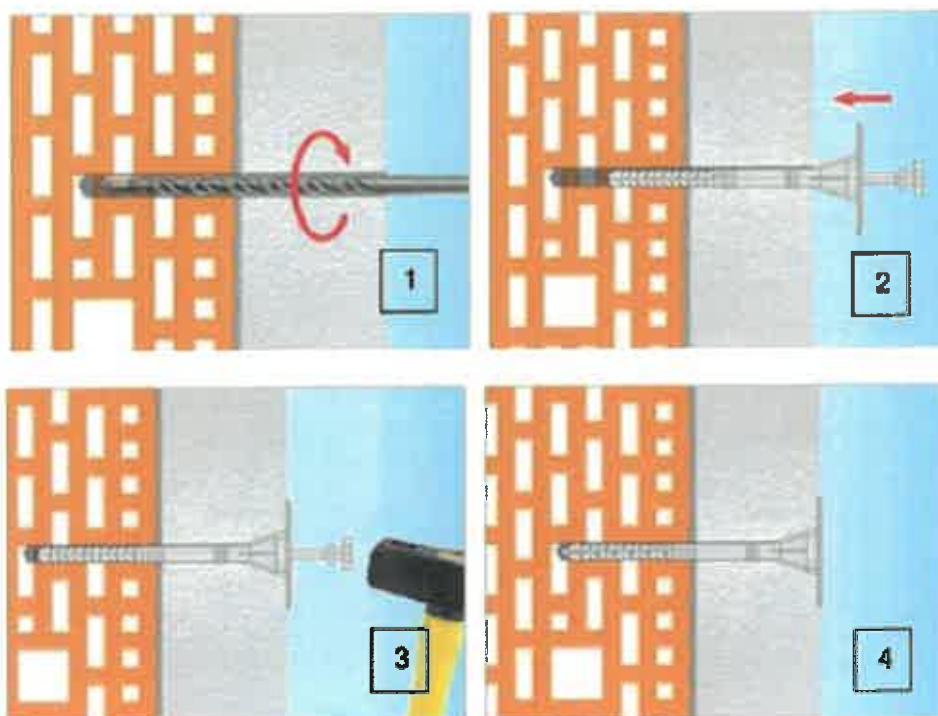
Rys. B10. Instrukcja montażu łączników LGX-8, LGX-10 i LMX-8, LMX-10 (montaż powierzchniowy)

- 1) Wywiercić otwór prostopadłe do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wykonać otwór w izolacji cieplnej pod montaż zagłębiony za pomocą freza WK-FT
- 3) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 4) Osadzić trzpień łącznika poprzez lekkie uderzenie młotkiem
- 5) Umieścić zaślepkę styropianową
- 6) Poprawnie osadzony łącznik

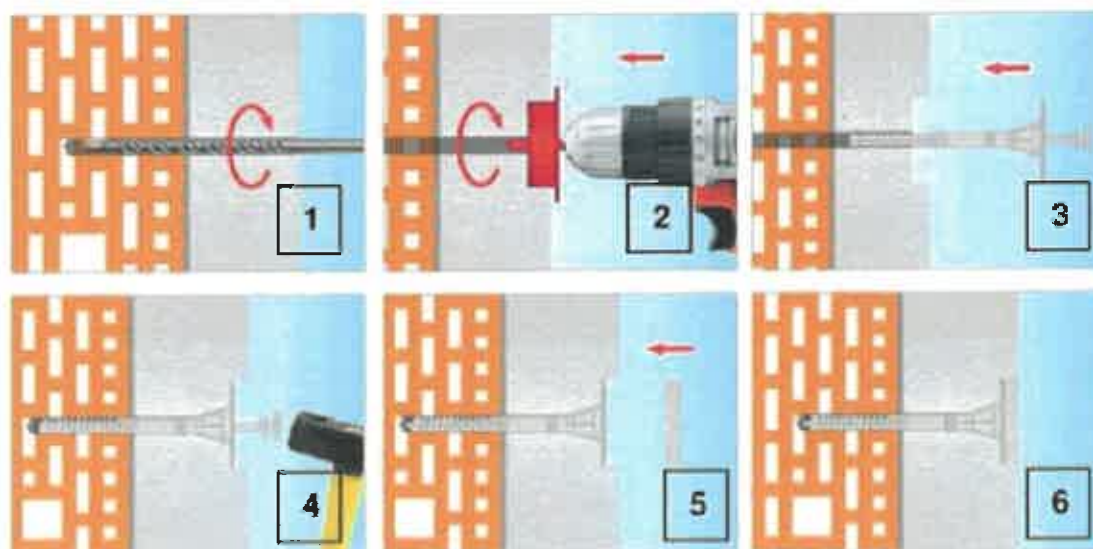
Rys. B11. Instrukcja montażu łączników LGX-8, LGX-10, LMX-8, LMX-10 (montaż zagłębiony)

- 1) Wywiercić otwór prostopadle do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 3) Osadzić trzpień łącznika poprzez lekkie uderzenie młotkiem
- 4) Poprawnie osadzony łącznik

Rys. B12. Instrukcja montażu łączników LFM-8, LFM-10 i LFMG-10 (montaż powierzchniowy)

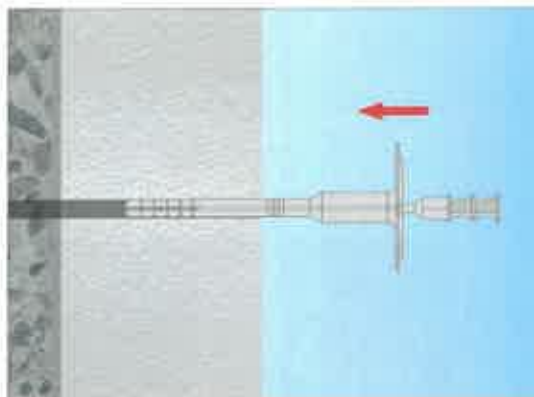
- 1) Wywiercić otwór prostopadle do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wykonać otwór w izolacji cieplnej pod montaż zagłębiony za pomocą freza WK-FT
- 3) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 4) Osadzić trzpień łącznika poprzez lekkie uderzenie młotkiem
- 5) Umieścić zaślepkę styropianową
- 6) Poprawnie osadzony łącznik

Rys. B13. Instrukcja montażu łączników LFM-8, LFM-10 i LFMG-10 (montaż zagłębiony)

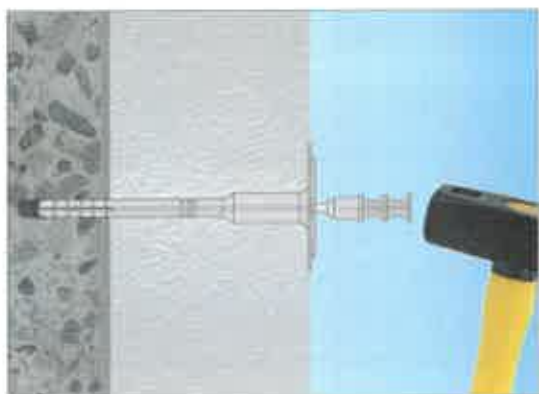
1.

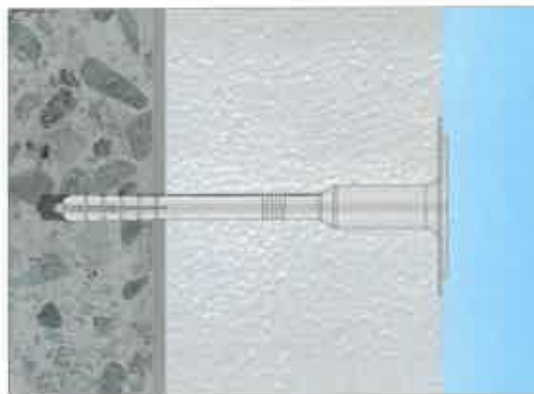
2.

3.

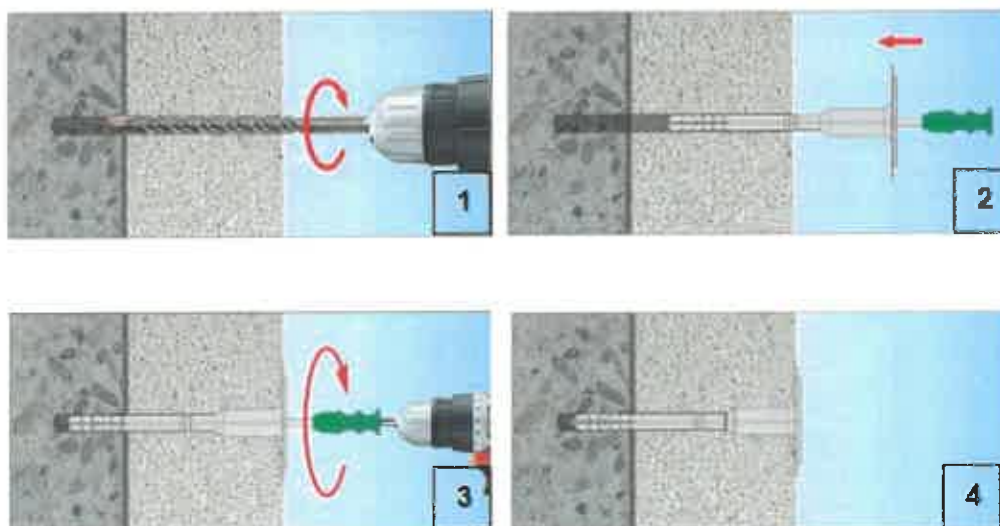

4.

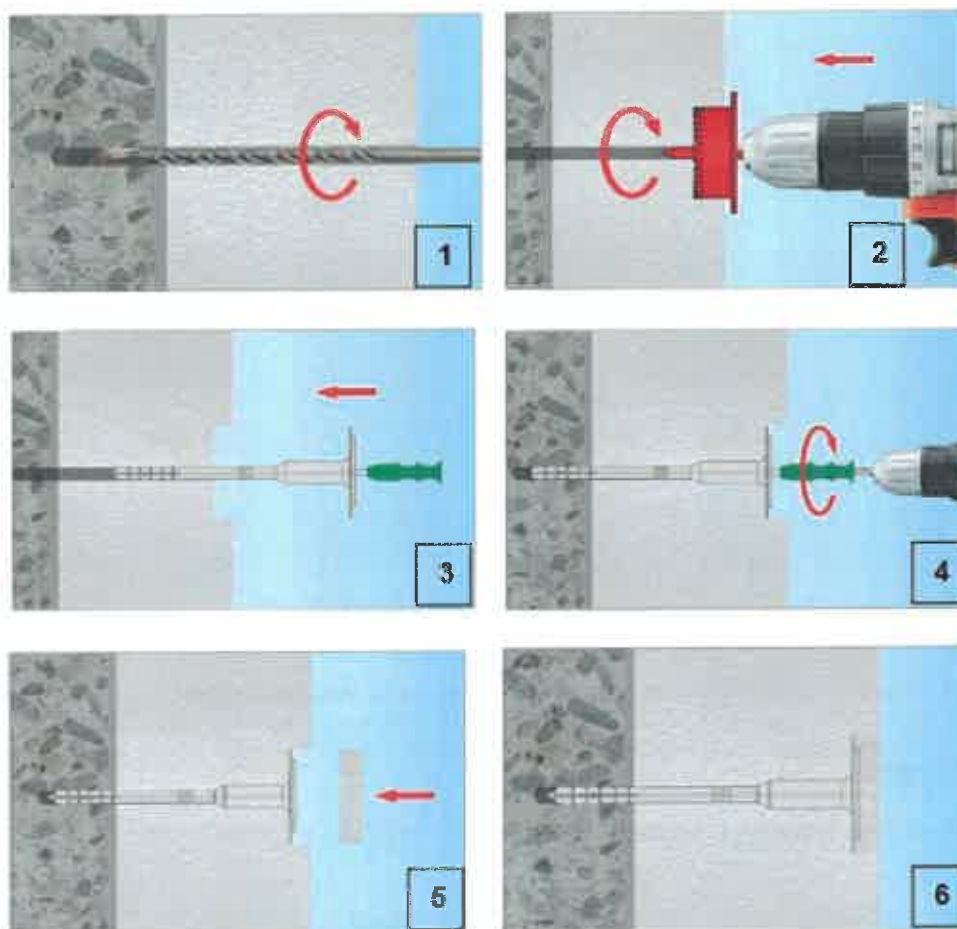
- 1) Wywiercić otwór prostopadłe do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 3) Osadzić trzpień łącznika poprzez lekkie uderzenie młotkiem
- 4) Poprawnie osadzony łącznik

Rys. B14. Instrukcja montażu łączników WKTherm-8 (montaż powierzchniowy)

- 1) Wywiercić otwór prostopadłe do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 3) Osadzić trzpień łącznika poprzez wkręcenie z użyciem końcówki TX-40
- 4) Poprawnie osadzony łącznik

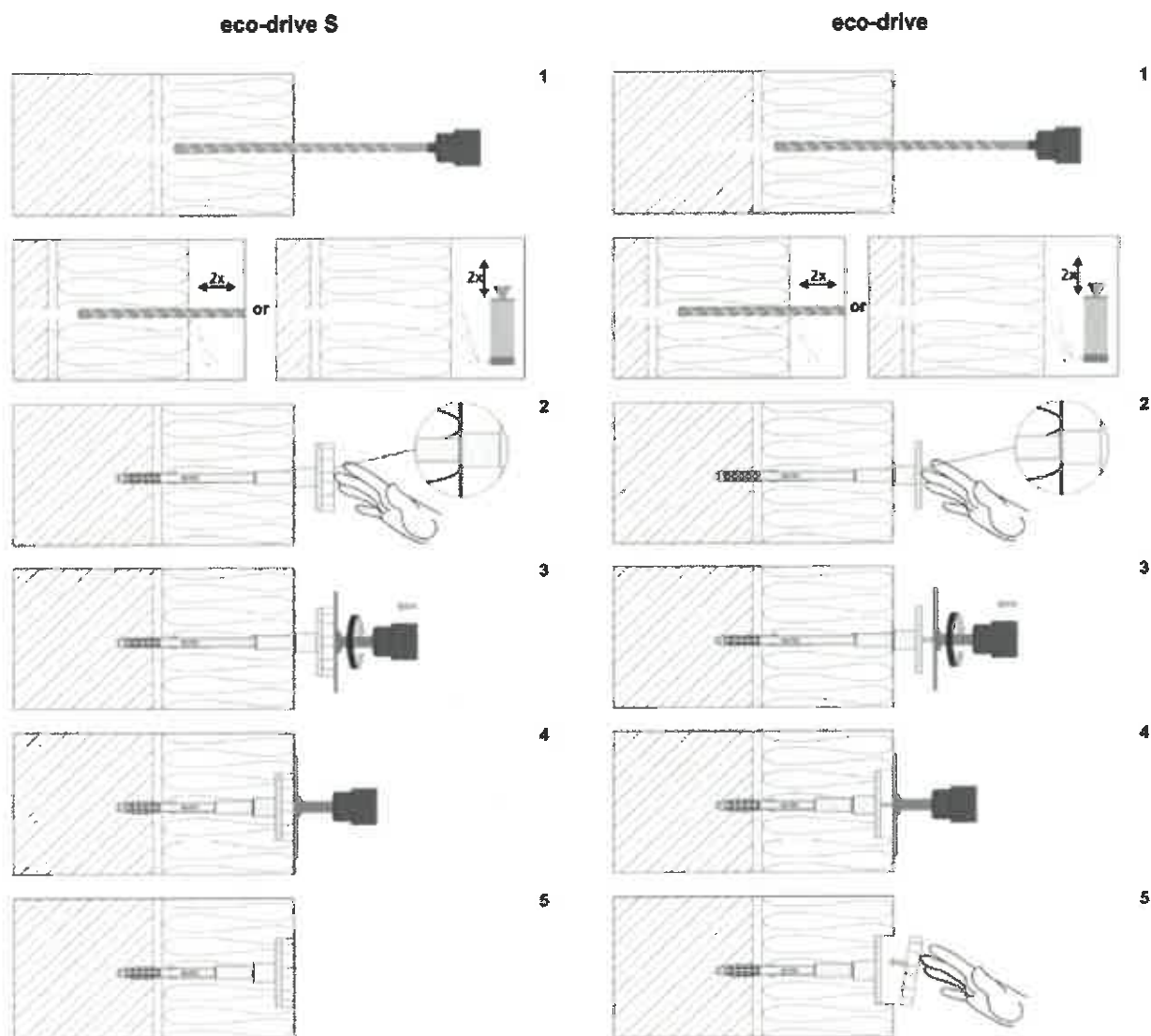
Rys. B15. Instrukcja montażu łączników WKTherm-S-8 (montaż powierzchniowy)

- 1) Wywiercić otwór prostopadle do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wykonać otwór w izolacji cieplnej pod montaż zagłębiony za pomocą freza WK-FT
- 3) Wprowadzić łącznik do otworu. Talerzyk łącznika zlicować z warstwą izolacyjną ETICS
- 4) Osadzić trzpień łącznika poprzez wkręcenie z użyciem końcówki TX-40
- 5) Umieścić zaślepkę styropianową
- 6) Poprawnie osadzony łącznik

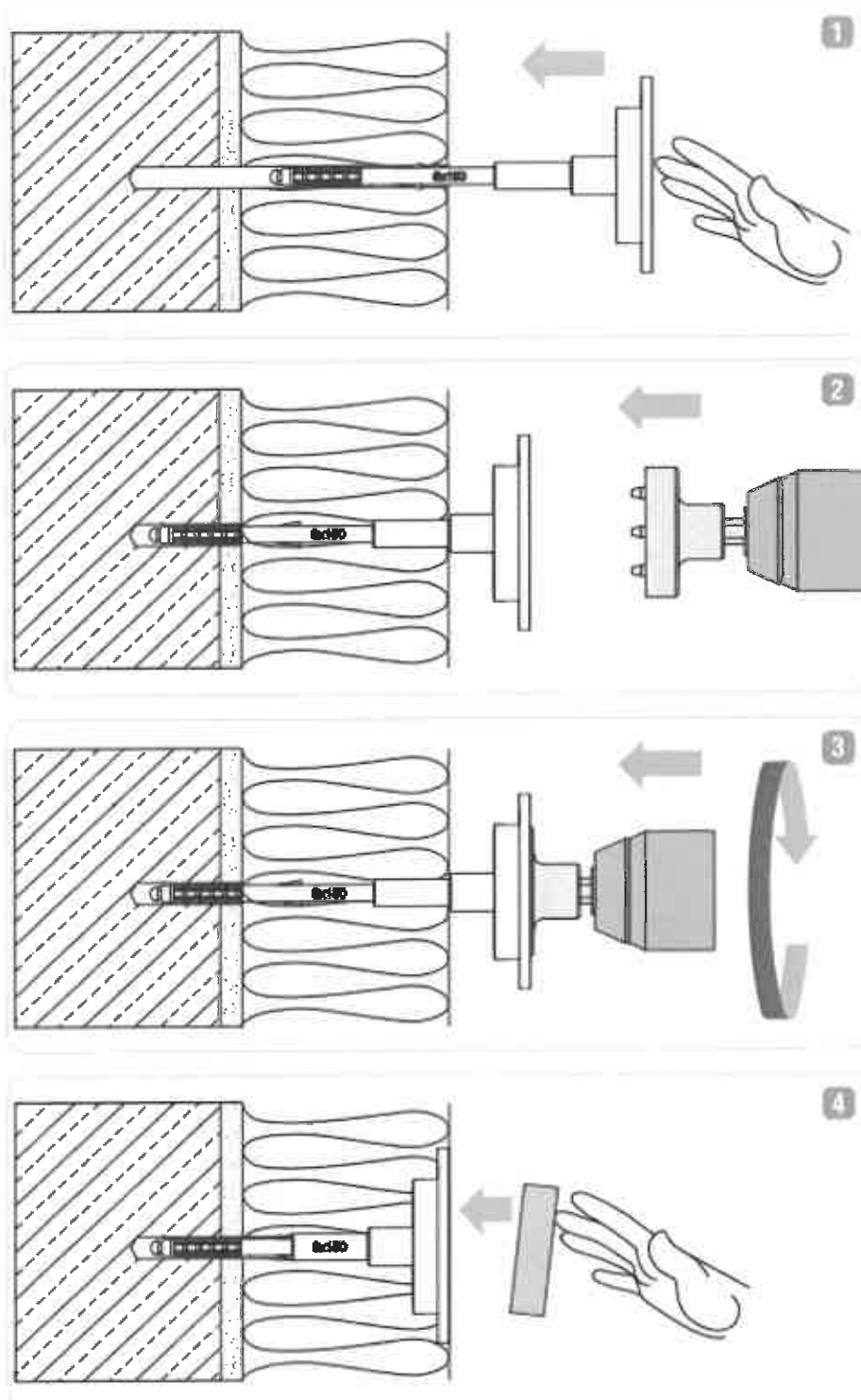
Rys. B16. Instrukcja montażu łączników WKTHERM-S-8 (montaż zagłębiony)

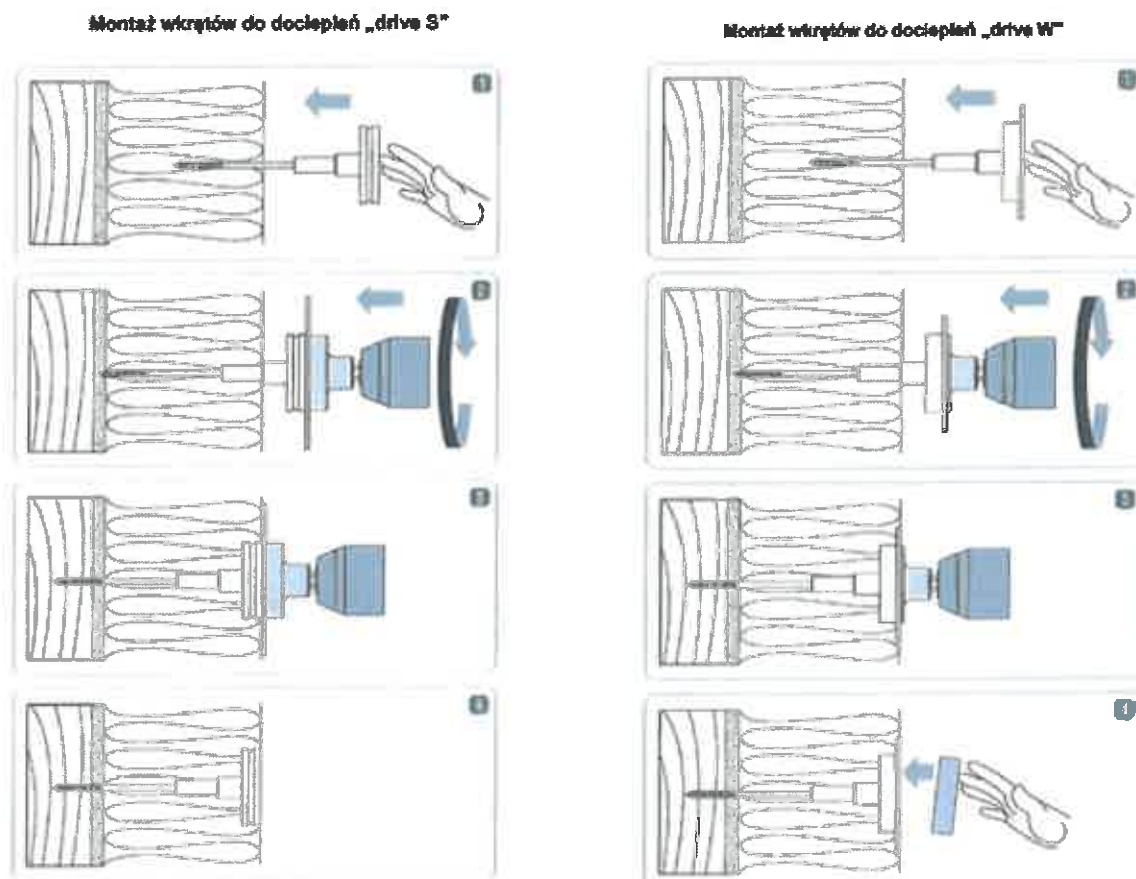
- 1) Wywiercić otwór prostopadle do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wprowadzić łącznik do otworu na głębokość połowy talerzyka
- 3) Osadzić trzpień łącznika poprzez wkręcenie z użyciem przyrządu EDST
- 4) Zlicować łącznik z warstwą izolacyjną ETICS
- 5) W przypadku łącznika ECO-DRIVE-S-8 poprawnie osadzony łącznik
W przypadku łącznika ECO-DRIVE-8 umieścić zaślepkę styropianową, poprawnie osadzony łącznik

Rys. B17. Instrukcja montażu łączników ECO-DRIVE-8 i ECO-DRIVE-S-8 (montaż zagłębiony)

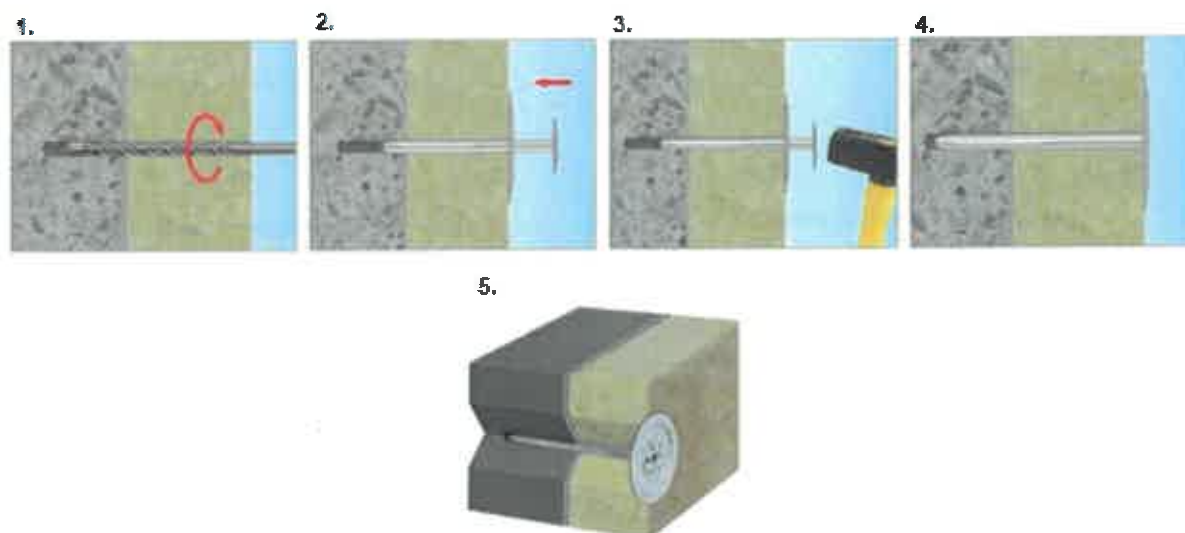
- 1) Wprowadzić łącznik do otworu na głębokość połowy talerzyka FW
- 2) Osadzić trzpień łącznika poprzez wkręcenie z użyciem przyrządu EDST-W, aż do oporu kołnierza
- 3) Wkręcić łącznik do momentu zliczowania kołnierza z izolacją
- 4) Umieścić zaślepkę z wełny mineralnej

Rys. B18. Instrukcja montażu łączników ECO-DRIVE-W (montaż zagłębiony)

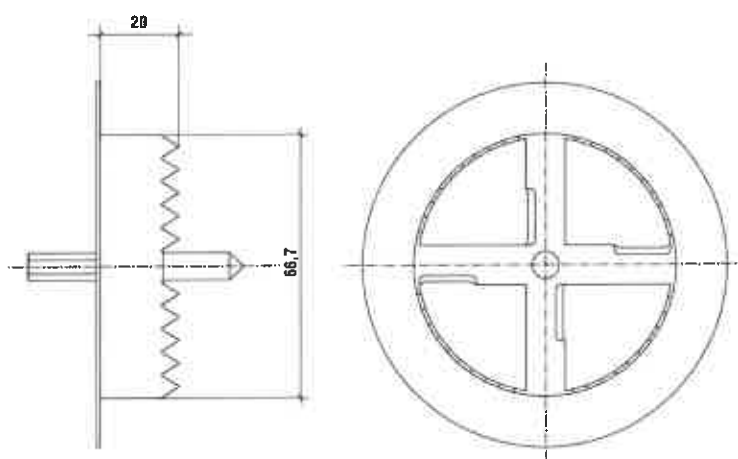
- 1) Wprowadzić łącznik w materiał izolacyjny aż do podłoża
- 2) W przypadku łącznika DRIVE-S osadzić trzpień łącznika poprzez wkręcenie z użyciem przyrządu EDST
W przypadku łącznika DRIVE-W osadzić trzpień łącznika poprzez wkręcenie z użyciem przyrządu EDST-W
- 3) W przypadku łącznika DRIVE-S zlicować łącznik z warstwą izolacyjną ETICS
W przypadku łącznika DRIVE-W zlicować kołnierz z płaszczyzną izolacji
- 4) W przypadku łącznika DRIVE S poprawnie osadzony łącznik
W przypadku łącznika DRIVE W umieścić zaślepkę z wełny mineralnej, poprawnie osadzony łącznik

Rys. B19. Instrukcja montażu łączników DRIVE-S i DRIVE-W

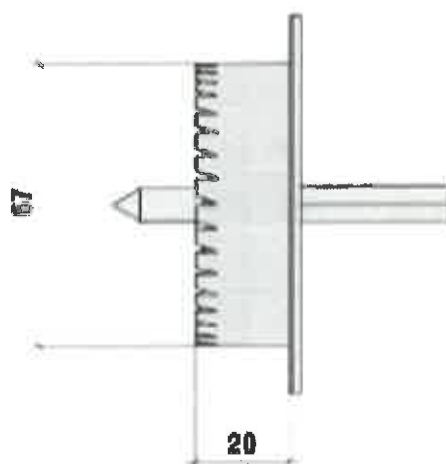

- 1) Wywiercić otwór prostopadle do powierzchni podłoża. Wyczyścić otwór
- 2) Wprowadzić łącznik do otworu.
- 3) Osadzić trzpień łącznika poprzez wbicie za pomocą młotka
- 4) Wbić łącznik do momentu zlicowania kołnierza z izolacją
- 5) Poprawnie osadzony łącznik

Rys. B20. Instrukcja montażu łączników MLN i MLN-A2

Rys. B21. Frez metalowy WK-FM (stosowany do wełny mineralnej)

Rys. B22. Frez tworzywowy WK-FT (stosowany do EPS)

Rys. B23. Przyrząd EDST do wkręcania łączników ECO-DRIVE 8, ECO-DRIVE-S-8 i DRIVE-S

Rys. B24. Przyrząd EDST-W do wkręcania łączników ECO-DRIVE W i DRIVE-W

Załącznik C.

Tablica C1. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników LGX-8 i LMX-8 na wyrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wyrywanie z podłoża, kN	Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ¹⁰⁾ , kN	
			N_{Rk}	$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 95$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 295$ mm
1	2	3	4	5	6
1	Beton zwykły ¹⁾ : - C12/15 - C20/25 + C50/60	25	0,5 0,75	0,12 0,12	0,03 0,03
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾		0,75	0,12	0,03
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾		0,75	0,12	0,03
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾		0,75	0,12	0,03
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾		0,6	0,12	0,03
6	Cegła ceramiczna perforowana ⁶⁾		0,4	0,12	0,03
7	Elementy z betonu lekkiego LAC ⁷⁾		0,75	0,12	0,03
8	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁸⁾	65	0,75	0,26	0,04
9	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁹⁾		0,9	0,26	0,04

¹⁾ Beton zwykły klasy C12/15 i C20/25 + C50/60 wg normy PN-EN 206+A1:2016.
²⁾ Cegła ceramiczna pełna, klasy 20, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
³⁾ Cegła silikatowa pełna, klasy 20, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany, klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 40 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm³.
⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo, klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 17 mm i gęstości $\geq 1,2$ kg/dm³.
⁶⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo, klasy 10, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 12 mm i gęstości $\geq 0,8$ kg/dm³.
⁷⁾ Elementy z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 4 N/mm² i gęstości $\geq 1,2$ kg/dm³.
⁸⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm² i gęstości $\geq 0,35$ kg/dm³.
⁹⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² i gęstości $\geq 0,65$ kg/dm³.
¹⁰⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.

Tablica C2. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników LGX-10 i LMX-10 na wyrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wyrywanie z podłoża, kN	Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ¹⁰⁾ , kN	
			N_{Rk}	$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 70$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 300$ mm
1	2	3	4	5	6
1	Beton zwykły ¹⁾ : - C12/15 - C20/25 + C50/60	30	0,75 0,9	0,20 0,20	0,03 0,03
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾		0,9	0,20	0,03
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾		0,9	0,20	0,03
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾		0,9	0,20	0,03
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾		0,9	0,20	0,03
6	Cegła ceramiczna perforowana ⁶⁾		0,5	0,20	0,03
7	Elementy z betonu lekkiego LAC ⁷⁾		0,9	0,20	0,03
8	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁸⁾	50	0,75	0,38	0,03
9	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁹⁾		0,9	0,38	0,03

¹⁾ Beton zwykły klasy C12/15 i C20/25 + C50/60 wg normy PN-EN 206+A1:2016.
²⁾ Cegła ceramiczna pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
³⁾ Cegła silikatowa pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany klasy 12 wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 40 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm³.
⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 17 mm i gęstości $\geq 1,2$ kg/dm³.
⁶⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 10, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 12 mm i gęstości $\geq 0,8$ kg/dm³.
⁷⁾ Elementy z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 4 N/mm² wg normy PN-EN 1520:2011 i gęstości $\geq 1,2$ kg/dm³.
⁸⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm² wg normy PN-EN 771-4+A1:2015 i gęstości $\geq 0,35$ kg/dm³.
⁹⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015 o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² i gęstości $\geq 0,65$ kg/dm³.
¹⁰⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.

Tablica C3. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników LFM-8, LFM-10 i LFMG-10 na wrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, hef, mm		Nośność charakterystyczna łączników na wrywanie z podłoża, kN			Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ¹⁰⁾ , kN					
				N _{Rk}			V _{Rk,s} przy L _{min} = 105 mm (LFM-8) L _{min} = 145 mm (LFM-10 i LFMG-10)			V _{Rk,s} przy L _{max} = 200 mm (LFM-8) L _{max} = 300 mm (LFM-10 i LFMG-10)		
		LFM-8	LFM-10 LFMG-10	LFM-8	LFM-10	LFMG-10	LFM-8	LFM-10	LFMG-10	LFM-8	LFM-10	LFMG-10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Beton zwykły ¹⁾ : - C12/15 - C20/25 + C50/60	50	70	0,5	0,6	0,65	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾			0,75	0,9	0,9	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾			0,5	0,5	0,75	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾			0,5	0,5	0,75	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾			0,4	0,3	0,5	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
6	Cegła ceramiczna perforowana ⁶⁾			0,1	0,3	0,4	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
7	Elementy z betonu lekkiego LAC ⁷⁾			-	0,3	0,4	-	0,18	0,17	-	0,06	0,05
8	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁸⁾			0,8	0,75	0,75	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
9	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁹⁾			0,3	0,3	0,4	0,25	0,18	0,17	0,09	0,06	0,05
¹⁾ Beton zwykły klasy C12/15 i C20/25 + C50/60 wg normy PN-EN 206+A1:2016. ²⁾ Cegła ceramiczna pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości ≥ 2,0 kg/dm ³ . ³⁾ Cegła silikatowa pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości ≥ 2,0 kg/dm ³ . ⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 40 mm i gęstości ≥ 1,6 kg/dm ³ . ⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 17 mm i gęstości ≥ 1,2 kg/dm ³ . ⁶⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 10, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 12 mm i gęstości ≥ 0,8 kg/dm ³ . ⁷⁾ Elementy z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:201 o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 4 N/mm ² i gęstości ≥ 1,2 kg/dm ³ . ⁸⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm ² wg normy PN-EN 771-4+A1:2015 i gęstości ≥ 0,35 kg/dm ³ . ⁹⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm ² i gęstości ≥ 0,65 kg/dm ³ . ¹⁰⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.												

Tablica C4. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników WKTherm-8 na wrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wyrywanie z podłoża, kN	Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ⁸⁾ , kN	
			N_{Rk}	$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 95$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 355$ mm
1	2	3	4	5	6
1	Beton zwykły ¹⁾ : - C12/15 - C16/20 + C50/60	25	1,2 1,5	0,10 0,10	0,02 0,02
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾		1,5	0,10	0,02
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾		1,5	0,10	0,02
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾		1,2	0,10	0,02
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾		0,6	0,10	0,02
6	Cegła ceramiczna perforowana ⁶⁾		0,6	0,10	0,02
7	Cegła ceramiczna perforowana ⁷⁾		0,6	0,10	0,02
¹⁾ Beton zwykły klasy C12/15 i C16/20 + C50/60 wg normy PN-EN 206+A1:2016. ²⁾ Cegła ceramiczna pełna klasy 30 wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości $\geq 1,7$ kg/dm ³ . ³⁾ Cegła silikatowa pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm ³ . ⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany klasy 12 wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 30 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm ³ . ⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 13 mm i gęstości $\geq 0,95$ kg/dm ³ . ⁶⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 15, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 10 mm i gęstości $\geq 0,8$ kg/dm ³ . ⁷⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 15, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 12 mm i gęstości $\geq 0,8$ kg/dm ³ . ⁸⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.					

Tablica C5. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników WKTherm-S-8 na wrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wrywanie z podłoża, kN	Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ¹⁰⁾ , kN	
			N_{Rk}	$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 105$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 355$ mm
1	2	3	4	5	6
1	Beton zwykły ¹⁾ : - C12/15 - C20/25 + C50/60	25	1,2	0,11	0,02
			1,5	0,11	0,02
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾		1,5	0,11	0,02
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾		1,5	0,11	0,02
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾		0,9	0,11	0,02
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾		0,75	0,11	0,02
6	Bloki kanałowe z betonu lekkiego ⁶⁾		0,75	0,11	0,02
7	Elementy z betonu lekkiego LAC ⁷⁾		0,90	0,11	0,02
8	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁸⁾	65	0,6	0,25	0,03
9	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁹⁾		1,2	0,25	0,03

¹⁾ Beton zwykły klasy C12/15 i C20/25 + C50/60 wg normy PN-EN 206+A1:2016.
²⁾ Cegła ceramiczna pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
³⁾ Cegła silikatowa pełna klasy 20 wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 20 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm³.
⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 12 mm i gęstości $\geq 1,2$ kg/dm³.
⁶⁾ Bloki kanałowe z betonu lekkiego klasy 2, wg normy PN-EN 771-3+A1:2015, o grubości ścianki min. 30 mm i gęstości $\geq 0,8$ kg/dm³.
⁷⁾ Elementy z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² i gęstości $\geq 1,05$ kg/dm³.
⁸⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm² i gęstości $\geq 0,35$ kg/dm³.
⁹⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² i gęstości $\geq 0,65$ kg/dm³.
¹⁰⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.

Tablica C6. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników ECO-DRIVE-8, ECO-DRIVE-S-8 i ECO-DRIVE-W na wrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wrywanie z podłoża, kN	Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ¹⁰⁾ , kN	
			N_{Rk}	$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 90$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 490$ mm
1	2	3	4	5	6
1	Beton zwykły ¹⁾ : - C12/15 - C20/25 + C50/60	25	1,2 1,5	0,16 0,16	0,03 0,03
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾		1,5	0,16	0,03
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾		1,5	0,16	0,03
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾		1,5	0,16	0,03
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾		1,5	0,16	0,03
6	Pustaki z betonu lekkiego ⁶⁾		1,5	0,16	0,03
7	Elementy z betonu lekkiego LAC ⁷⁾		0,9	0,16	0,03
8	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁸⁾	65	0,6	0,20	0,04
9	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁹⁾		1,2	0,20	0,04

¹⁾ Beton zwykły klasy C12/15 i C20/25 + C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016.
²⁾ Cegła ceramiczna pełna klasy 20, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
³⁾ Cegła silikatowa pełna klasy 20, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości $\geq 2,0$ kg/dm³.
⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 30 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm³.
⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana pionowo klasy 12, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 13 mm i gęstości $\geq 1,2$ kg/dm³.
⁶⁾ Pustaki kanałowe z betonu lekkiego klasy 2, wg normy PN-EN 771-3+A1:2015, o grubości ścianki min. 30 mm i gęstości $\geq 0,8$ kg/dm³.
⁷⁾ Elementy z betonu na kruszywie lekkim LAC, wg normy PN-EN 1520:2011, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 5 N/mm² i gęstości $\geq 1,05$ kg/dm³.
⁸⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm² i gęstości $\geq 0,35$ kg/dm³.
⁹⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 3,5 N/mm² i gęstości $\geq 0,65$ kg/dm³.
¹⁰⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.

Tablica C7. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników DRIVE-S i DRIVE-W na wrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wrywanie z podłoża, kN	Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ⁴⁾ , kN	
			N_{Rk}	$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 110$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 390$ mm
1	2	3	4	5	6
1	Drewno konstrukcyjne ¹⁾	16	1,32	0,19	0,05
2	Płyty OSB ²⁾	15	0,84	0,19	0,05
3	Płyty cementowo-włókniste ³⁾	12	0,37	0,18	0,05

¹⁾ Drewno konstrukcyjne klasy C22, wg normy PN-EN 338:2016.
²⁾ Wg normy PN-EN 300:2007.
³⁾ Powerpanel H20 Fermacell, o grubości 12,5 mm.
⁴⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.

Tablica C8. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników MLN i MLN-A2 na wrywanie z podłoża i na ścinanie

Poz.	Rodzaj podłoża	Głębokość zakotwienia, h_{ef} , mm	Nośność charakterystyczna łączników na wrywanie z podłoża, kN		Nośność charakterystyczna łączników na ścinanie ⁷⁾ , kN	
			N_{Rk}		$V_{Rk,s}$ przy $L_{min} = 80$ mm	$V_{Rk,s}$ przy $L_{max} = 300$ mm
			MLN	MLN-A2		
1	2	3	4	5	6	7
1	Beton zwykły ¹⁾ :	50	0,65	0,80	0,02	0,01
2	Cegła ceramiczna pełna ²⁾		0,60	0,60	0,02	0,01
3	Cegła silikatowa pełna ³⁾		0,60	0,60	0,02	0,01
4	Pustak silikatowy perforowany ⁴⁾		0,20	0,20	0,02	0,01
5	Cegła ceramiczna perforowana ⁵⁾		0,45	0,45	0,02	0,01
6	Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁶⁾		0,85	0,85	0,02	0,01
¹⁾ Beton zwykły klasy C20/25 + C50/60, wg normy PN-EN 206+A1:2016. ²⁾ Cegła ceramiczna pełna klasy 15, wg normy PN-EN 771-1+A1:2015, o gęstości $\geq 1,6$ kg/dm ³ . ³⁾ Cegła silikatowa pełna klasy 15, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o gęstości $\geq 1,60$ kg/dm ³ . ⁴⁾ Pustak silikatowy perforowany klasy 15, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 40 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm ³ . ⁵⁾ Cegła ceramiczna perforowana klasy 15, wg normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki min. 10 mm i gęstości $\geq 1,6$ kg/dm ³ . ⁶⁾ Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego, wg normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 2 N/mm ² i gęstości $\geq 0,35$ kg/dm ³ . ⁷⁾ Nośności charakterystyczne na ścinanie dla długości pośrednich (L) należy obliczać wg wzoru podanego w p. 2.						